КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **оптужени Поповић и Грујић,**
- **браниоци адвокати Шалић и Дрљача,**
- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **пуномоћници Наташа Кандић и Милена Васић.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес НАСТАВИ и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Илић Драгутин.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ИЛИЋ ДРАГУТИНА

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Седите, је ли има столица? Има, добро. Ви се зовете Илић Драгутин?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да пише Ђоко у личној карти.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рођени сте које године?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: 1935.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Рођен сам у Тузли, а вероватно да пише у Чачку, а сад зашто је то, мислим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где живите?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Живим у Београду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Адреса је Карабурма, Пабла Неруде 4.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по професији?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Официр у пензији.

BP3 0170

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Официр у пензији. Да ли сте у сродству или у завади са оптуженима Грујић Бранком и Поповић Бранком алијас Марком Павловићем?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ни у каквој завади.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у сродству?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Напротив упознали смо се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте пред судом да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, предвиђена је казна затвора до пет година, као сведок пред судом нисте дужни да одговарате али само на поједина питања уколико сматрате да бисте се одговором на то конкретно питање изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или евентуално кривичном гоњењу. Ја ћу Вас замолити да пре давања исказа положите заклетву читањем тог текста ту испред Вас наглас, изволите.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Молим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Испред Вас постоји један папир са три имена и псеудонимима поред њих, то су лица која су пред судом сведочила под псеудонимом, па ћу Вас замолити кад Вас будем питала о тим лицима или уколико Ви будете сами о њима говорили да уместо имена и презимена кажете то слово које представља псеудоним или број поред једног конкретног сведока. Пред овим судом у току је поступак по оптужници коју је подигло Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије против оптужених Грујић Бранка и Поповић Бранка због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Овим лицима ставља се на терет више радњи, пре свега узимање талаца, значи цивилног муслиманског становништва из села Дивич 27. маја 1992 године, те ратни злочини нечовечно поступање, убијање, тешко телесно повређивање и држање у нечовечним условима у Дому културе Челопек у току јуна, целог месеца јуна 1992 године, затим принудно расељавање цивила из муслиманског села Козлук и Скочић на дан 26. јуна 1992., затим оптуженом Поповић Бранку алијас Марку Павловићу злочини према затвореницима на пољопривредном добру Економија у мају 1992., затим злочини на Црном врху у другој половини маја и на крају ова најновија оптужница их терети за убиство око 700 Муслимана у периоду од 01. до 08. јуна у Техничко-школском центру у Каракају поред Зворника и у Гериној кланици у Каракају такође који су према оптужници из Дома културе Пилице одведени у Герину кланицу и

убијени. Обзиром да се Ваше име помиње на неким писменим документима у доказима које смо ми добили од Хашког трибунала из предмета у којима је суђено Крајишнику и осталим лицима ја сам Вас позвала да нам овде разјасните неке ствари будући да и оптужени указују на Ваше име као лице које би могло да нам да доста информација о овоме, па бих Вас молила прво пре него што пређемо на ову оптужницу да ли Вам је и шта познато од свих ових догађаја и уопште о ситуацији на територији општине Зворник, да ли сте Ви били командант Источно-босанског корпуса ако јесте, када, у ком периоду, да ли познајете оптуженог Марка Павловића, оптуженог Грујић Бранка, да ли сте имали неке везе са затвореницима на овој територији, да ли сте долазили у периоду мај – јуни у Зворник, да ли сте још некога познавали можда од команданта зворничке и бирчанске бригаде? Изволите.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Прво ја сам постао командант Источно-босанског корпуса колико се сећам 04. јуна 1992 године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па таман нам је тај период врло занимљив.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Само моменат госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: С тим што сам Бранка Грујића упознао колико се сећам 01. јуна приликом примопредаје дужности. Све оно што се дешавало у току маја сад први пут чујем да је то било тако. После сам у току јуна, јула, августа 1992. долазио чешће у Зворник због тога што нам је у Зворнику била команда бригаде којој је био командант потпуковник Благојевић који је после осуђен у Хагу чини ми се на 17 година, њему сам био експерт у Хагу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Експерт.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Експерт? Као вештак?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Вештак, вештак, Благојевићу сам био вештак у одбрани, бранио га је Мајкл и чини ми се Сузана. Са господом сам имао колико се сећам сасвим добру сарадњу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју господу мислите?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: На, и Бранка и Грујића и господина, како се зваше.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема га ту на списку.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, један је био председник општине Бранко Грујић, а овај други Бранко је био начелник штаба територијалне одбране у то време које ја знам. То би отприлике било. Сећам се да ми је Бранко Грујић у пар наврата говорио да неке групе, то је била она група на челу са Жућом, са Репићем, да упадају, да врше злочине. Лично сам се ангажовао да се ти људи са својим групама протерају, они би се

поново враћали у чијој организацији то нисам никад сазнао. Не знам, пошто сам ја био командант војске, такав задатак ми нико није дао, дакле ни етничко чишћење, ни које каква убиства, заробљавања и слично, тако да се ми тиме нисмо бавили. Хтео бих вама да скренем пажњу да су неки подаци незванично, неслужбено долазили до мене да се врше та појединачна убиства, сећам се чини ми се да ми је Бранко испричао да је мислим у Челопеку у Дому културе Репић одсекао ухо једном Муслиману и натерао га да једе, кажем нешто грозно нисам могао да поверујем да то има у литератури, а не у пракси. Мене је то орјентисало да те људе на неки начин треба заштитити од таквих, па сам чини ми се негде половином јула, не бих могао тачно да Вам кажем датум, формирао Сабирни центар у селу Патковача код Бијељине и издао наређење да се сви заробљени Муслимани, по било ком основу заробљени мушкарци имају доводити ту. Чинио сам то с циљем да се то људство заштити од тих, како сам ја у то време имао податке, појединачних назовимо погрома. Преуређене су неке просторије тракторске станице, постављен је не сећам се имена потпуковника један врстан официр за команданта тог Сабирног центра, управник затвора у Митровици ми је дао опрему простираче, ћебад, шта ја знам и све остало. Не сећам се ни колико људи је тамо било, знам да их је било доста. Знам да су ти људи јели исту храну коју сам јео и ја као командант корпуса јер се централизовано спремала и развозила. Вероватно ако ме питате још нешто ја ћу, ако се сећам, ћу Вам рећи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то није Батковић можда?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Батковић, имате право.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте основали тај Сабирни центар?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сабирни центар сам ја основао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батковић. На чију иницијативу?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да сам то договорио са генералом Младићем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте знали да има потребе да се тако нешто оснује?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја Вам кажем да сам у разговору са Бранком Грујићем дошао до податка да се врше појединачно, подвлачим појединачно, јер стварно никад нико није спомињао да се то масовно врши.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да се врши?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да се, читали сте мало пре та масовна убиства и шта ја знам то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је он тачно рекао, то ме интересује и када?

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па рекао ми је, рецимо, шта ја знам, да су тај Репић и Жућа нека група изводили поједине људе, поједине подвлачим, колико се сећам и онда да би и то спречио, мислим да сам у договору са Младићем, он је дошао код мене негде почетком јула хеликоптером се спустио и тада смо договорили да у том Батковићу оснујем тај центар. То су кажем колико ја знам били командант је био добар официр, а кад је овај човек отишао који је био први командант, он је брзо отишао жена му је умрла, мислим да је био на служби у Приштини, ја сам поставио за команданта Ђоку Васиљевића, мог старог пријатеља из службе у ЈНА.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Батковић?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: У Госпићу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него поставили сте га за.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: У Батковић, нема другог само Батковић, нема другог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви сазнајете од Грујића да се ту неки појединачно људи шта? Изводе, малтретирају, шта?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, малтретирају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле се изводе, који су то људи?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам ја одакле госпођо, ја само знам да ми је човек рекао да има случајева појединачног убиства, испричао ми је за тог Репића, претпостављам да Ви знате о коме се ради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да је он одсекао ухо, то сам упамтио, то ми је кажем фрапантно било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, где ухо, коме одсекао?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам коме госпођо, коме, не бих Вам ја могао рећи коме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неком слободном човеку или затвореном?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Неком затвореном Муслиману.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, који су то затворени Муслимани?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па откуд знам који су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте питали ту Грујића ко то затвара Муслимане?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, уопште не питам то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га питали ко затвара Муслимане у Зворнику?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, не. Знате зашто не питам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Зато што ја радим свој посао командујем војском, а Бранко Грујић, пошто није проглашено ратно стање, Бранко Грујић припада другој структури, он припада органима власти и ми смо сарађивали онолико колико је то било потребно да би се та борбена готовост подигла на виши степен. Нити сам ја Бранка Грујића информисао шта ми то радимо у корпусу, можда сам га али се тога не сећам детаља понекад упознао са ситуацијом у тој зворничкој бригади јер тамо морал није био на висини па могуће да смо о томе разговарали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се вратимо на те датуме, ко је пре Вас био командант корпуса?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да је, да тог човека нисам никад раније срео, мислим да се Денчић презивао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола, је ли?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете 04. јуна сте постављени, је ли тако?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Примио дужност.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примили дужност.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 01. јуна упознајете Бранка Грујића у Зворнику?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где? Испричајте нам како сте дошли, ко Вас је упутио? Значи раније пре него што сте постављени, је ли тако, три дана раније долазите?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Очито Ви не знате процедуру госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо зато Вас и позвали да нам објасните.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па добро зато сам ја овде да Вам објасним.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Код нас се то не ради на једном месту. На једном месту се потпише записник, а у току примопредаје дужности обиђемо јединице, ти команданти нам реферишу о стању у јединици, вероватно да је Бранко тада реферисао и о стању у општини. Нисам упамтио да би нешто било посебно што би било за памћење и то је трајало четири дана, од 01-ог до 04-ог. 01-ог ујутру сам из Црне Ријеке из главног штаба хеликоптером се спустио у, то је било ваљда хотел у Угљевику, где ли је био, ту је било командно место и од тада ја рачунам. Да ли смо ишли 01-ог или не знам, претпостављам да смо ишли прво у Зворник Денчић и ја и још неки наши сарадници и тада сам Бранка Грујића упознао. 04-ог је потписан записник и од тада теку моје обавезе и обавезе државе према мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је Ваше седиште од 04-ог где Ви физички боравите?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја, моје је службено седиште у Бијељини, а ја боравим у целој зони корпуса која се протезала од Босанског Брода на север до Зворника на југ. Десно је укључивала, дакле комплетно Мајевицу, дакле Мајевицу, лево овамо Зворник, односно пардон чак је ишла горе до Романије и тако је остало све до јесени 1992. када је формиран Дрински корпус и онда су две бригаде из Источно-босанског корпуса ушле у састав тог Дринског корпуса тако да је зона тада била ужа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, 01.јуна да ли се сећате кад сте упознали Бранка Грујића где сте били, је ли био још неко од власти? Ви кажете он је председник општине, јел?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Бранко је председник општине, ја се не сећам да је био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неког можда упознали?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не. Не сећам се да је био неко од власти. Знате то је време кад се ратује нема се времена пуно за.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли се сећате неког Јове Мијатовића који је после био и посланик?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сећам се, е ја га се као таквог и сећам, Јово Мијатовић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте њега на пример упознали?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: То је за мене један врло пријатан човек, био је посланик, мислим да је био функционер у Српској демократској странци, сретали смо се, чини ми се врло, неколико пута чак и негде на положајима, али ја не бих могао да кажем сад где смо то сретали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то 01. јуна ме интересује, да ли се сећате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се, могуће да је био и Јово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће, не бих то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тада био, да ли се сећате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био на некој функцији као Грујић или мањој или већој? Чисто овако из сећања.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, ја Јову, Јово ми је остао у сећању тако као човек нешто нижи растом од мене, свакако знатно млађи од мене и да је био посланик.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте упознали тог сведока "Q" на списку, немојте му име читати? "Q"?

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не сећам се, сем ако ме неко не подсети да је он тај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Чак се не сећам оваквог презимена и имена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви значи, та примопредаја се врши кажете од 01. до 04. обилазите јединице, је ли то радите са Денчићем?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Са Денчићем, дабоме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је тада војна организација на територији Зворника, ко је ту сада Вама подређен први и следећи?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ту је потпуковник Благојевић командант зворничке бригаде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји тад бригада кад Ви долазите?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Како да не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Има она команданта, има начелника штаба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је начелник штаба да ли се сећате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се ко је био начелник штаба, то се не сећам, знам да је био начелник инжињерије човек који ће после у Хагу ћу и њему тако делимично помагати, односно његовом адвокату, он је био начелник инжињерије, тада је он чини ми се био поручник, мислим да сам упознао и једног подофицира безбедности, претпостављам да је то онај што ће бити осуђен после односно ваљда није осуђен још у случају Сребренице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте упознали Обреновић Драгана?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он тад био?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Е тада Обреновић није био ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сад ћу да Вам кажем о том Обреновићу. Обреновић је изгледа, пошто љутио се ко или не љутио, ја сам овде да помогнем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немате да бринете овде о томе ко се љути, него морате да говорите истину.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, Драган Обреновић мислим да сам га упознао у канцеларији команданта бригаде. Такође мислим да је присутан и Бранко Грујић, сад сте ме подсетили, мислим, он је капетан. По свој прилици да је власт или да боље кажем Српска демократска странка, пошто Благојевић признајем није нарочито добро се сналазио на дужности команданта бригаде, а бригада је била вероватно тада највећа имала је око 6 хиљада људи и онда је требало поставити неког другог, ако је то Бранко радио по нечијем наређењу ја за то не знам,

углавном питао сам га ја тада господине капетане да ви мени лепо кажете шта сте ви досад радили које дужности сте обављали, каже он мени господине пуковниче ја сам био командир вода и сад бисте ви да будете командант бригаде, каже он да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обреновић?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Јесте. Кажем му ја поштено ја бих се уплашио да ми је неко у чину капетана дао да будем командант бригаде, а вама честитам што сте толико храбри да мислите да то можете, да би му то рекао да није у реду показао сам му, поред тога што сам завршио све нивое војног школовања, што сам био командовао јединицама од вода до корпуса кад ме Младић поставио за команданта корпуса као професора у Центру ја сам прво помислио да ли ја то могу, а ви то не чините, а он ми каже ја то могу. Е онда да бих ја то скратио кажем ја господине капетане ја вама нудим да ви будете командир чете, водићу рачуна о вашем напредовању али без чете нема командовања као што би реко без приправника нема у свим другим службама знања и он је то одбио и отишо је. Колико ја знам он је тек у новембру те 1992 године дошао у војску Републике Српске и постављен за начелника штаба зворничке бригаде. Дакле тек у новембру вратио се овде негде на територији Србије негде био, шта је радио то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, имамо и ми сличне информације, а да ли Ви можете нама да кажете кад се дешава тај разговор кад би он желео да буде командант бригаде, је ли то тада када је Благојевић постављен или?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, вероватно да је то негде у току јула, можда и августа 1992. године, онда кад се кажем, истина је да се Благојевић без обзира што је добар човек и добар инжињерац, дакле био би он, добро би организовао запречавање, изградњу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нама тај период јули – август и није занимљив, у јуну да ли има Обреновића тамо кад Ви долазите 01.јуна код Грујића шта је он тада, да ли се сећате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ништа он није тада али колико се ја сећам он је са неком јединицом још у мају, он је официр оклопно-механизованих јединица учествовао у неким борбама али је то било знатно прије мене и ја нисам то, не знам у чијој организацији је рађено, ко је то радио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта знате о том, значи Ви сте 01.јуна ту, да ли сте се тог дана сусрели и са Благојевићем?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, како да не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био ту и Грујић?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да јесте, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему сте причали? Шта каже Благојевић је ли већ формирана бригада, је ли он ту већ делује?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Бригада је формирана, Благојевић је углавном човек говорио колико се сећам о проблемима кадра, мислим да ми је онда посебно, јел знате ми у војсци имамо информације или бар у мојој пракси је тако било, информације које су за свакога и информације које би само ми команданти требали да знамо, па ће онај који је старији одлучити да треба да се оне шире. Мислим да ми је тада говорио и о том како смо ми звали морално-политичком стању, очито да војник није био спреман да се бори, није хтео рат и ако је хтео онда је хтео да то буде у његовом селу. Мислим да ће се Бранко сетити опет смо се срели то мора опет да је био јули или август са оним батаљоном, Бранко зна то је на Бањи смо кренули у напад једно пар, можда нема километар, требало је једну комуникацију пресећи која је повезивала Тузлу са, не могу да се сетим село које је до краја остало муслиманско и тамо је био командир командант неки интендантски официр, прије тога био и у полицији. Иако смо то добро припремили дошао сам сећам се ја, батаљон иде у напад, довели смо артиљерију из тада војске Југославије, извршили јаку артиљеријску припрему, извршили ту тзв. моралну-политичку припрему да би кад смо рачунали да је све готово онда је један устао пита па добро пуковниче што је вама стало до тог пута, ја му кажем ако не узмемо тај пут онда нам Муслимани пролазе и наоружавају се добијају храну док год постоји тамо то упориште наш десни бок је угрожен, каже ја то не разумем, углавном ми смо кренули у напад, тамо је неко био рањен, војска вратила, а мени је остало у сећању да смо Бранко Грујић и ја и моја два пратиоца остали последњи у том батаљону. Ово сам испричао зато да би пластичније објаснио онај Благојевићев став да морал те војске није био онакав какав смо ми очекивали или какав смо изграђивали у току службе у Југословенској народној армији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, да ли сте Ви тога дана знали да је 01.јуна исељено 15 села муслиманских у непосредној близини Зворника од чега је око 700 војно способних цивила заробљено ту у Каракају?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не. Нико ме с тим колико се ја сећам није упознао, али знам нешто друго госпођо. Знам да је 25. маја читаво Подриње очишћено од Срба, то знам, али нисам то сазнао тада него сам сазнао опет негде, шта ја знам, негде у јуну кад ме је командант шековичке бригаде позвао и нашли смо се на једном вису изнад Власенице, ту је био и у то време пуковник Живановић и ту су ме упознали, Живановићево је село да ли Факовић или тако некако, тада је то све очишћено, можда пар дана касније ме је Младић питао кад сам ја

то изгубио, ја сам рекао нисам никад то је изгубљено још у току маја, то знам рецимо, а ово што сте ме питали не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком смислу очишћена та села, шта?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па отерани Срби.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ови нису преживели, видите ових 700 су убијени у зони одговорности Вашег корпуса од 01. до 08. јуна.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Појма немам о томе госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви о томе појма немате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Немам, реко бих.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас сада подсетити, Ви сте потписали један извештај па ћу Вам ја сад овде, ево, да прочитате. 07. јуна Ви извештавате, да видимо шта Ви то извештавате ако не знате, Дневно оперативни извештај Источно-босанског корпуса од 07.јуна под бројем 8.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Госпођо, ако сам ја ово потписао вероватно да је то тачно, али ја сада не могу да се сетим да сам тамо био, да ме било ко известио сем ако то није стигло кроз извештај из бригаде, могуће, дакле без претензија да не говорим истину ако сам ја то потписао сигурно да је то тако било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то затвара људе у зони одговорности Вашег корпуса, бригада?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не. Сигурно не, бригада не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па које друге војне снаге постоје сем њих?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нема ратног стања госпођо, нема ратног стања, нема никако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко води борбе?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Води борбу, ми водимо борбу, а власт организује то што Ви питате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Е која је то, то ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, које, шта организује власт?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам, не знам. Ако имате то онда то не чинимо ми, нико од нас то не чини, никога ја не могу рећи да је нешто тако чинио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете «власт» мислите на шта, на цивилну власт?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: На власти и на партијску власт.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На партијску?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Вероватно да је тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, партијску власт мора нека војска да спроведе и да реализује.

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, немам појма.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се људи заробљавају.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, ништа, ништа, ту нема.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја ћу Вам сада описати укратко сведочења, значи то нису само сведочења Муслимана него и сведочења Срба да је тог 01.јуна ујутру преко 5000 – 6000 људи сакупљено у селу изнад Зворника и да је ту дошла огромна сила војске, да је била на Бијелом Потоку и полиција, да је дошло до раздвајања војно способних мушкараца од жена и деце, да су и жене и деца камионима транспортовани у Мемиће тамо ка Тузли на линију разграничења у том подручју где Ви кажете да нема рата јер није ратно стање проглашено формално, јел', а да су војно способни мушкарци у пратњи каракајске чете територијалне одбране смештени у Техничко-школски центар у Каракају на самој раскрсници за Тузлу, које су то војне снаге ако нису Благојевићеве?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Госпођо, први пут Вам кажем да за то чујем. За то нисам чуо, нисам знао, нити ми је кад Благојевић, дакле једини извор информација ми је могао бити он, нити ми је рецимо орган безбедности у корпусу, тада је био један капетан колико се сећам, нешто о томе рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Брано Грујић да је њега Јово Мијатовић, тај што Ви кажете, обавестио да су људи затворени у школи поподне, да је он дошао, да је Јова рекао да је наређено да се војно способни одвоје и да се размене за Србе око 5000 Срба се налази наводно у Тушњу на стадиону у Тузли, јесте Ви имали такву информацију да треба да дође до неке размене?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Јова рекао да је тако нешто наређено?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, такву информацију нисам имао, мада сам имао после референта, то је био један мајор, који се бавио али то су углавном биле појединачне размене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви не знате уопште о људима затвореним?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда тумачите ово што сам Вам показала? Зар се не запитасте, ако информишете Ратка Младића, зар се не запитасте какви су то затвореници ако је то зона Ваше одговорности можда постоји могућност да њихова безбедност буде угрожена, да ли су то војници или цивили, ко је?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нисам, сигурно, кажем ако је, чим сам ја потписао ово значи да сам такву информацију имао, вероватно да сам је добио из бригада, односно из зворничке бригаде јер друге информације,

никакве информације од органа власти ја нисам добијао сем у личним сусретима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како онда можете да тврдите да то није Благојевић урадио? Ја Вас сад питам Ви кажете није.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате шта, Благојевић није имао никакву војску сем ону која је била на положајима. Не верујем да би Благојевић имао храбрости да скине, ако је то како рекосте 800 људи, колико сте рекли, то треба бар чета наоружана да обезбеђује, раздваја, не верујем да је Благојевић имао толико храбрости да скине чету с положаја па да је доведе овамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас информисао о таквим стварима да бисте Ви даље информисали главни штаб?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Вероватно да је тај извештај стигао уз извештај зворничке бригаде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи Благојевић.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па јесте, али ја не знам, ја не знам да се он на том послу ангажовао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате другог оптуженог Бранко Поповић алијас Марко Павловић? Рекли сте ова господа нешто нисам с њима у сродству, завади.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ако је то, ако је то човек који је био начелник штаба ТО.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Онда сам се с њим упознао и не верујем да смо се више од једанпут срели.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом приликом?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја сам издао наређење, пошто ми је, имао сам осећај да би људи све радили у којекаквим канцеларијама, а теже би ишли у борбу, па су били неки кризни штабови у месним заједницама, па колико села толико месних заједница, свугде имате по 10 и онда сам ја издао наређење којим ја укидам те штабове укључно и штаб територијалне одбране.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било у односу на овај 01.јун?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Претпостављам да је то могло бити негде опет, шта ја знам, негде можда крајем јуна, можда половином јула, тако негде, е овај, тада сам упознао, ако је то мислим да је рекао Бранко, презимена се не сећам, чак можда је тада рекао и надимак да ли Црни или Мрки или тако некако, то нисам сигуран.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то овај човек који седи иза Вас?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Остарили смо па, вероватно да јесте, учинило ми се знатно млађим тада, богами давно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је био? Јесте причали нешто?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се није тада представљао као Бранко, он се тада представљао као мајор Марко Павловић.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, имате право, мајор Марко али да ли је био Павловић то не знам и договорили смо се да се тај штаб угаси.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што да се угаси? Због неких проблема?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Што ће, имамо бригаду, имамо команду бригаде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што тек крајем јуна или половином јула?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па зато што, не можете ви то одједном кад дођете на нови посао, а имате 11 бригада, не знам колико батаљона, па онда омасовљавате војску, па наоружавате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о његовој улози до тог краја јуна односно средине јула у Зворнику?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, ништа, ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ништа, сем да је био начелник штаба, знам да је на вратима, чини ми се да су била тапацирана врата, писало штаб.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли територијална одбрана своју војску у том периоду по Вашем сазнању?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па нема, знате шта она нема, она нема зато што друге војске и нема него територијална одбрана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, сад рекосте 01. јуна бригада и Благојевић, јер видите да сте сами са собом у контрадикцији.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Госпођо, нисам ја у контрадикцији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да постоје паралелно?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него шта, објасните нам.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Неко од нас двоје то не разуме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните нам. Ја бих рекла да ја разумем. Добро.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Почео је тај рат, који никад није проглашен и нема више ЈНА и ТО. Ја не знам и не могу да верујем да је Марко имао неку своју војску јер смо од јединица ЈНА и ТО, дакле саставили и правили батаљоне, колико се сећам тамо је било шест батаљона, чини ми се негде преко шест хиљада људи и не верујем да је могао Марко имати неку другу војску, сем ако су нешто радили мени иза леђа то је други проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде доста писмених извештаја који говоре о томе да и даље штабови ТО делују да неће да се ставе под команду бригаде и тако даље, је ли Ви нешто о томе знате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам, не знам за друге случајеве сем за Зворник. У Брчком нисам таквих проблема.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О Зворнику причамо, Брчко ме не занима.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, да, добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте на почетку да се сви заробљени Муслимани доводе у Батковић, који су то онда заробљени Муслимани? Зашто сте основали Батковић кад не знате за које људе, Сабирни центар?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Пазите, поента је била што се воде борбе, има мртвих, рањених, заробљених, јер очито, овај, неко може да тумачи како год хоће. Кад се изврши напад на једно село и затекнете тамо наоружане људе онда је то војска и онда је то заробљеник и онда ми тог човека доведемо у Батковић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ту нису били у Зворнику ратни заробљеници него цивили из својих села одвајани.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, појма немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао то да ради по Вашем сазнању?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Откуд знам, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је фактичко стање, то је значи се дешавало, која војска?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја Вам кажем да војска, команда Источно-босанског корпуса ништа о томе није знала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: А не верујем да је Благојевић, јер Благојевић је доста тако да кажем снисходљив човек, да он мене не би известио да ако ништа друго бар да са себе скине одговорност.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево известио Вас је.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па добро то је известио али видите како је известио, тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то појам «затвореници» у војном смислу?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па знате затвореник је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Требао би да буде свугде затвореник, дакле човек који је лишен слободе, могуће да је ту неко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам у војном смислу, Вашем, значи ограничавам се на Вашу струку, не на нашу правну.

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, па добро, кажем, знате пошто рат није проглашен тај затвореник је у суштини заробљеник.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратни заробљеник?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па да, значи нема рата онда је то затвореник ако нема рата онда нема ни ратних заробљеника.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто о исељавању ових села муслиманских ту уз Дрину, Дивич, Козлук?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не. Знам, видите шта знам, знам рецимо да је тај Козлук мени остао у сећању из романа «На Дрини ћуприја» када сам, знам такође да је негде на самој обали и тамо је била једна џамија коју су Срби срушили, то знам рецимо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је то село исељено 26. јуна?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не знам да је исељено, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад сте Ви били у команди Источно-босанског корпуса?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да би то било негде до краја септембра или почетка октобра када сам прешао у.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те године?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Те године, када сам прешао у главни штаб на дужност начелника оперативне управе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате какав однос је имао Благојевић са командантом штаба територијалне одбране, овим мајором Марком?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам, знам да је према мени био тако изузетно фер, изузетно баш.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Благојевић према мени, а какву је имао сарадњу са штабом ТО то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. А да ли знате Светозара Андрића?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био, његова бирчанска бригада у саставу Источно-босанског корпуса?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дабоме, он је био у саставу то се у то време звала Шековичка бригада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ево сад ћу Вам нешто друго дати да прочитате, ми имамо у предмету наредбу команде бригаде српске војске Бирач од 28.маја, значи то је два дана пре него што сте ви ту дошли где се наређује, између осталог под тачком 6. исељавање, значи то нису ратни заробљеници већ исељавање становништва из села и остављање у логорима ради замене војно способних мушкараца.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Андрића сам такође упознао вероватно ту негде 01., 02., мислим да је тамо било село Мемићи, ако сам добро

упамтио. Ту није било Муслимана зато што ту су негде били положаји српске војске, према томе није могло бити Муслимана ту, кад су исељени и ако су исељени ја то се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то. Је ли Вам познато ово да је он наредио да се штабу територијалне одбране наређује 28. маја.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, не знам, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су постојала садејства између бирчанске, ево 02.јуна садејства бирчанске и ове зворничке бригаде на Црном врху?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате шта, садејство је једна од функција руковођења и командовања. Дакле, зло и наопако ако не би било садејства. Наопако је онда ако је то садејство при извршењу злочина али садејство је у организацији борбе, напада, одбране, иначе Црни врх је био болна тачка тог простора, ту су Муслимани упадали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било неке надређености у неком периоду између бирчанске и зворничке бригаде?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, колико ја знам не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како нам објашњавате ово да командант бригаде наређује штабу ТО? Бирчанске бригаде штабу ТО Зворник?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па ево то је видите, овај, очито то је вештачко стварање још једне карике више у ланцу командовања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је која карика?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па ево сад, Андрић има тамо три батаљона и онда је сам себи узео, претпостављам да је тако другачије не може да буде, још и штаб територијалне одбране, па онда ако је био штаб територијалне у Шековићу, па ако је не знам био и у Власеници, онда би он имао командних веза као командант корпуса.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро тај један пут кажете колико се сећате да сте у контакту са овим мајором Марком, кад је то било и о чему причате? Ви сте рекли крај јуна, почетак јула сте Ви?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам ја сад госпођо, ја се, навратио сам чак мислим да сам дошао тамо опет нека се Бранко не љути, мислим да ме Бранко позвао да се тамо појавио капетан Драган, незван.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранко Грујић?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да је Бранко да ме је назвао телефоном и сад овај пошто ја о том капетану Драгану и његовим пословима нисам никад мислио добро па ни тада, и онда сам поставио пигање, шта ћеш ти овде, овај, дошао сам и мислим да је то било тада сам се упознао и договорили смо се да тај штаб неће више

функционисати и ја се не сећам да смо после тога још имали неке проблеме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ништа не знате о функционисању штаба ТО до тог краја јуна – средине јула?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни неки проблеми, нешто?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па не, како Вам кажем званично њега више за мене нема, а да ли је он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питамо званично, питамо фактички.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па не знам госпођо, не знам ја то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Јер кад ме неко не обавести откуд ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Показаћемо Вам још једну наредбу команде Источно-босанског корпуса штабу ТО Зворник од 30. маја Никола Денчић у потпису командант наређује да се изврши примопредаја између команданта штаба ТО и новопостављеног команданта бригаде да се изврши од 30. маја до 02. јуна и каже «досадашњи командант штаба ТО мајор Марко Бранко Поповић поставља се у команди Источно-босанског корпуса за официра за везу са Савезном Републиком Југославијом», е па да нам Ви кажете каква је то функција официр за везу са СРЈ овог другооптуженог у Вашој команди јер сте Ви тад сутрадан постали командант корпуса?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: За ову наредбу не знам и за ту функцију не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он потврђује да је добио ту функцију.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па могуће да је добио али ја рецимо не знам, ја се рецимо тиме таквом функцијом нисам користио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали да имате официра за везу са СРЈ у корпусу?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма не, то ако је некоме пало напамет да нешто формира форме ради иначе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што форме ради?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па што не би, знате то исто кад Вас неко поставио за председника неког суда тамо фиктивно јел', тако могуће да је једино.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мислите да је ово фиктивно?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па не верујем ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате да сте имали овог официра за везу?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је човек имао задужења, да је набавка, неке набавке?

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће да је имао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке набавке, неке логистике?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Можда, знате шта може да буде, да опет, у то време се врши наоружавање Војске Републике Српске. ЈНА се растура и онда смо и ми имали људе који су одлазили, рецимо у Бубањ Поток, па је јадник носио тамо и прасиће и јагњиће и шта ја знам и онда су нам отуда довлачили наоружање, опрему, могуће ако је то радио али ја се не сећам да сам му ја такве задатке давао. Сећам се рецимо коме сам давао али не сећам се да сам њему такве задатке давао. Ја сам рецимо за то користио неке директоре цивилних предузећа из Бијељине који су одлазили овамо.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: А из Зворника?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се тога госпођо, не. Знам да сам рецимо набавио једини дивизион артиљерије чини ми се чак негде, па, негде у Сурдулици или где је био извучен из Македоније па смо то купили, да не кажем отимали једни од других.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта су то самосталне чете? Имамо овде један документ, наредба команданта зворничке бригаде од 04.јула, па каже «на основу указане потребе у циљу ефикаснијег извођења борбених дејстава придодаје се Другој пешадијској бригади Извиђачко диверзантска група Пиварског, своје задатке група ће обављати самостално по договору са претпостављеном командом бригаде, а уз упознавање команде батаљона». Имамо још једно наређење које ћу Вам такође показати где се види да постоје и те неке самосталне јединице.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате самостална јединица постоји и у миру и у рату. Ми кажемо да је основна борбена јединица батаљон у бригади.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У бригади.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: И у пуку и у бригади односно дивизион у артиљерији. Оно што је везано за команду бригаде, рецимо чета везе интедантска чета, чета техничког одржавања, чета техничког снабдевања су се сматрале самосталним јер немају, како да кажем, два претпостављена него једног, дакле немају инстанцу батаљона изнад себе него само команданта бригаде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прескачу једну инстанцу, је ли?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да. Постојали су чак и самостални водови. Рецимо вод за радио прислушкивање, очито је то била мала јединица.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под ким су биле ове самосталне, ево група Пиварског, јесте чули за тог Пиварски Стојана?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нешто ми се, чини ми се да сам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то јединица била?

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ако је била диверзантска онда зна се шта диверзантни раде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи да је самостална? Коме одговара?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Команданту, односно можда боље је рећи начелнику штаба, дакле заменику команданта, јер то је много веза за команданта, а по правилу за начелника штаба везане су команда стана, дакле та јединица која обезбеђује команди услове за живот и рад, боравак на простору чета везе, е па онда вероватно и та диверзантска јединица да је то командант дао начелнику штаба да он у договору опет с командантом руководи њом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био начелник штаба Зворничке бригаде у јуну 1992 године?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Био је али ја сад не могу да се сетим ко је. Ако ме подсетите рећи ћу Вам ко је сигурно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда објашњавате исказе сведока, а и неких оптужених према којима смо прошле године пресудили и који су били у тој групи Пиварског који кажу да је њима Марко Павловић главни, десна рука је био Пиварски Марку Павловићу и тако даље, а не Благојевић, како то објашњавате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам, могу само да нагађам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе ништа?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, ништа, нисам никад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да би онда овај документ представљао оно што сте Ви рекли мало пре 15.јула 1992. ТО Зворник шаље телеграм вашем корпусу, корпусу Угљевик «Стижу заробљеници из Зворника, кренули су пре 15 минута»?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ево да Вам кажем шта ме је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам то говори?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Говори ми да је значи та моја линија командовања профункционисала али ми је чини ми се остало у сећању да је у тој групи била једна група жена, па пошто ми нисмо били кадри да сместимо и жене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој групи?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: У тој по којој се извештава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема ту жена, само мушкарци.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће, али знам да сам једну групу жена вратио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питам Вас како може ТО Зворник да обавештава корпус Угљевик, а Ви кажете да немате више ништа са ТО?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па госпођо, знате шта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Може то да шаље ко шта хоће, ја Вам кажем сигурно да никаква наређења таквом штабу нисам слао, није ми реферисао никад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, да тај штаб функционише мимо Вас?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па могуће да функционише.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли могуће тако нешто?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате шта, могуће, све је могуће, али ја не верујем овакав какав сам и сада, а не прије готово 20 година да би рецимо да је то прошло онако глат без моје реакције, поготово ја сам доста дуго био професор руковођења, па сам нека начела тумачио онако како ја мислим да треба и никако више од једног старешинства не може да постоји, само једно старешинство и субординација, то су два основна принципа у војсци, а све остало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је постојала субординација између?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате шта, очито може да то покушава ко шта хоће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па знате, оно је могуће ако је то тако послао, послао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам како је било.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сигурно је да није то послао мени, то је послато тамо у Батковић и он је човек.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, корпусу Угљевик.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Јесте, али нисам те људе прихватио, таман посла да ћу ја сад да прихватам затворенике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас нешто ТО Зворник извештавао?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се тога госпођо, не сећам се, што би ме извештавао кад, уопште ми то није јасно зашто би он мене извештавао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад сте рекли да сте Ви направили Сабирни центар Батковић.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па јесам, али госпођо ја Вам кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за које људе? За које људе тај Сабирни центар?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: За све оне који се заробе, а ја Вам говорим да заробљени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви знали да се цивили, у овом предмету су предмет цивилни људи, цивили затворени, не ратни.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам ја за цивиле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви за цивиле не знате.

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја знам кад се изврши напад и затим су људи са наоружањем да то није цивил без обзира какву одећу имао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нису ови са оружјем, они су из кућа покупљени.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Е то ја не знам да је тако, ја нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви за то не знате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не знате ни за ову наредбу да се тако ради исељавање, да се одвајају војно способни из села, Андрића?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били добри са Андрићем, јесте причали са њим?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма нема шта добри, ја сам њему командант.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, јесте причали са њим, је ли Вам он некад рекао да ту има неки цивили затворени да седе, стотине људи цео јуни месец у Зворнику?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, сигурно не знам за то госпођо, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то крије од Вас? То ми је овако мало интересантно.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Вероватно да има неки разлог зашто се то крије јер сам ја вероватно био познат још од раније као човек који се држи прописа, ја сам сматрао да је мој официрски морал и част нешто што се не може ничим укаљати па према томе не ратним злочинима. Ја сам знао за Женевску конвенцију и прије нег је почео рат, на моју иницијативу кад сам дошао у главни штаб Конвенција је умножена и подељена официрима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви кажете све до краја јуна – средине јула штаб ТО ипак функционише.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Вероватно да функционише.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, под ким функционише онда?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па не знам гопођо, ја да Вам кажем знам сигурно кад сам дошао тамо да смо се договорили Марко нема више посла ту и куд ће.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па то Вам говорим ја сад кад је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То крај јуна?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Претпостављам, може да буде јуни.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам за раније. Добро. Да ли можете да нам објасните како то да цивилна полиција, резервна полиција из Зворника чува ове затворене људе у овим објектима у току јуна месеца,

а да овај објекат у школи чува чета војске, каракајска чета територијалне одбране како кажу припадници те чете?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Прво ћу Вам рећи ово за цивилну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да чета ТО Пилица чува опет те преживеле који су тамо затворени још три дана у Дому културе у Пилици 30км значи низводно уз Дрину?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Пилица је отприлике једно 10км од Зворника колико се сећам. Па да Вам прво кажем то у вези са том назовимо цивилном полицијом. До краја рата у Босни та цивилна полиција се није ставила под команду војске, односи између нас су били јако затегнути. Они су сматрали да су вреднији па су имали своје команданте то се показало код Сребренице, ако би се ставили под нашу команду при извршењу неког задатка, рецимо код горе негде на ивици према Вишеграду један вис, тамо је дошла једна назовимо бригадом те цивилне милиције, ја мислим да је то био командант неко од тих истакнутих босанских и она једноставно подигла се и отишла. То Вам говорим како то руковођење, командовање није између нас функционисало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам о борбама, то ме не занима, питам Вас у граду да ли можете да објасните војска доводи цивиле у објекат који се претвара у логор, а цивилна полиција чува те људе?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам, не знам, то први пут чујем сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате. Причајте нам нешто о војној полицији, је ли функционисала на нивоу бригаде зворничке или на нивоу корпуса, ко је био надлежан за војну полицију у Зворнику, ко је био ту командант и да ли знате тог сведока «Седам» ту, он је био активни официр ЈНА пре него што је?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Познато ми је презиме Тешић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте читати презиме.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, извините.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не њега, питам за тог сведока број «Седам» да ли Вам је тај човек познат? Немојте му име и шта знате о томе ко је на нивоу корпуса или на нивоу бригаде у Зворнику представник војне полиције, ко представља?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да Вам сад кажем, одељење или вод полиције у бригади је потчињено начелнику безбедности, дакле од њега лично добија задатке које начелник безбедности договори са командантом или начелником штаба бригаде, ако је било другачије онда није добро, онда није правилно функционисало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био начелник безбедности?

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да је то тада био, нисам сигуран, мешам једног подофицира и једног официра, тако да, чини ми се да би то морао да буде један поручник, тако мало пунији корпулентнији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се, не. Можда ово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда тај?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, можда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли онда он везан за Благојевића или за корпус?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: За Благојевића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Благојевића.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нема ван бригаде, једино је командант бригаде везан за корпус нико други није, сем још, пазите шта још има, имамо једну специфичну везу коју је Служба безбедности почев од ЈНА па не знам како је данас вероватно да није више, имају они војничку везу и тзв. контраобавештајну везу, дакле у свему је начелник безбедности потчињен команданту сем у контраобавештајним пословима. О контраобавештајним пословима везан је за свог претпостављеног у безбедности, дакле везан за начелника безбедности у корпусу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У корпусу.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Е сад, ни тај начелник безбедности у корпусу следом правила и пропуста кад се ради о контраобавештајној делатности није обавезан да команданта извести. Истина ја Вам морам рећи из искуства да сам те информације врло често имао баш захваљујући тим не знам назови другарским, пријатељским односима али овога се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви уопште не знате да је ту убијено?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам госпођо, реко бих стварно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ових људи, толико, нико Вас није обавестио?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Али сам кажем кад сам ја схватио, ја сам отишо из војске крајем јуна 1993. то је била једна врста мог протеста против таквог ратовања уз ограду да Младићу лично да га ја тако нисам учио и ја сам отишао, те године сам пензионисан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста сведока каже да је зворничка бригада заправо тек 28. јуна на Видовдан 1992. имала свечану заклетву и да од тада практично почиње да право функционише и да је то био један веома дуг процес формирања, да то није било тек тако у једном дану.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: То није у питању само зворничка бригада, то су били.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вас питам за зворничку.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Али све јединице су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О Вашим сазнањима причамо, причамо за зворничку.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се да је тада била заклетва.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате, добро.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ако је била заклетва тада онда је то била на нечију иницијативу у смислу доказивања неког српства и нових система, новог режима, новог поретка итд.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо везано за ове самосталне јединице опет један Ваш допис команде Источно-босанског корпуса 21. јуна команди па кажете «Свим бригадама и самосталним јединицама, самосталне јединице ранга чете, батаљона, борбене групе и њима равне снабдевање врше ослонцем на јединице под чијом командом извршавају задатке».
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите то?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: То значи да самосталне јединице рецимо те самосталне чете мало пре смо говорили о самосталној чети у бригади.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево па и ово су самосталне чете батаљона.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дакле она има да се снабдева у бригади нема ништа да тражи од мене у корпусу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, под чијом су они командом, то Вас питам?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па под командантом бригаде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пише «под чијом командом извршавају задатке с тим бригадама и самосталним јединицама», не произилази тако из овога.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Видите, ако ја неку ту јединицу придам у организацији садејства или по наређењу претпостављам команде неком другом и она за одређено време извршава задатке рецимо из састава зворничке бригаде, да рецимо једну чету или, дамо шеховичкој бригади, онда та шеховичка бригада има да је снабдева и муницијом и храном и одећом и обућом и да врши санитетско збрињавање, на то се мисли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекосте мало пре да се прескаче она једна инстанца.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па добро, то је везано за команданта, очито није то командант има тај командант и помоћника за позадину, има начелника интендантске службе, начелника техничке службе, дакле постоји читава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да нам кажете неке те самосталне јединице ранга чете, батаљона, које су то биле?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Где, у саставу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У зворничкој бригади, само о зворничкој причамо.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па претпостављам да је тамо била интендантска чета, рецимо, претпостављам али не сећам се напамет сада, знам да је била организацијско формацијска шема бригаде, то знам да смо имали, такође знам да то није могло да се попуни одједном него смо то, процес је доста дуго трајао, рецимо чета техничког снабдевања претпостављам да је имао и санитетски вод, дакле лекара са медицинским особљем, мада лекар би по правилу требао да буде и у батаљону, али ја мислим колико се сећам нисмо га имали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, тада у том периоду кад Вам је Брано Грујић причао да је тај одсекао ухо, да се ту нешто дешава, јесте га Ви ближе питали где је тај човек?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како може да дође до тога да неко неком одсече ухо, где се налази тај, шта Вам он каже?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Питао сам ко је тај човек, рекао ми је колико се сећам да је то једна банда разуларена, мени је остао у сећању више ми је онај Жуња остао зато што је карактеристичан рић био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њега сте видели?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, да, срео сам се с њим на Црном врху.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на Црном врху.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Потего сам оружје на њих и послао их у материну да вас не видим пред.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па вероватно ту јуни, јули 1992.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били припадници вашег корпуса?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, боже сачувај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Никад, никад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бригаде?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не. То је или самостално долазило или долазило у нечијој организацији.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али под ким су они, то Вас питам?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ни под ким. Чим сам ја потего оружје на њега то значи да није ни под чим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нису у бригади.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: И могу да Вам кажем сигурно да су то биле грдне кукавице чим сам ја у то време човек са 57 година без неког нарочитог обезбеђења потего оружје и најурио то, али сам их после недељу дана опет срео горе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново сте их срели?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: И опет сам их најурио и они су опет долазили и све тако до краја рата.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Нишког? Из Ниша неки капетан, тако.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нешто се не сећам за Нишког, претпостављам да се не ради о оном црном што је био Радикал, али тај није био у зворничкој бригади тај је тамо у Посавини био и тога сам најурио из војске па је опет дошао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Жуђа о коме Ви причате каже да га 06.јуна Благојевић упућује код Андрића на Црни врх, да је Благојевић био командант будуће зворничке бригаде Војна пошта 7469, да је Марко Павловић спроводио наређења Благојевића као начелник територијалне одбране, каже да је кад су у граду надређен тај штаб, ратни штаб како он зове штаб ТО Зворника, а у борбама му је Андрић на Црном врху тамо у јуну месецу, почетком јуна месеца?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не искључујем ја могућност да је Благојевић у том назови очајању или одговорности да буде што мање жртава посегао и за Жућом, јер Вам кажем да врло тешко се могло обезбедити да све то функционише добро. Посебно на том Црном врху, он је био за нас значајан морао се увек држати, ми смо горе колико се сећам чак неку шуму исекли да би имали брисани простор да би руда из Каракаја односно из Милића ишла у Каракај то се морало обезбедити, то је био за нас коридор 2. и онда могуће да Благојевић у немогућности да обезбеди другачије да то функционише, јел мало мало па Муслимани поседују Црни врх, да је онда послао и Жућу, то ја не искључујем, али не сигурно никад са мојим знањем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Занимљивији ми је овај други део да ми прокоментаришете, шта он каже да му је у граду надређен ратни штаб, а у борбама Андрић. Какво је сад то некад војно?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да вам кажем, у граду су они, тај назови паравојска, они су иселили неки солитер колико се сећам и сместили се у тај солитер, негде на неколико, на два, три спрата, пошто нису хтели да оду, онда се ангажовала, нису мене хтели да ангажују, онда је дошао Толимир са претпостављам неком полицијом из главног штаба, и после тако доста жестоке борбе то протерано и похапшено. То говори опет да

ту нешто није у реду са ланцем командовања. Ако се нешто чини мимо војске онда ми то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је Вама нешто познато о томе да ли је бригада користила аутобусе цивилних транспортних предузећа, било аутобуског саобраћаја, било камионског саобраћаја за превоз затворених људи, од Зворника до Пилице, од Дивича до Зворника, до Црног врха?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам за то да су ти људи превожени, али бригада није имала много или довољан број превозних средстава, бар не по формацији, ту би требало да буде рецимо ауто чета са не знам, тридесетак камиона, то знам да није било сигурно, и могуће да су користили за нека превожења, не знам за таква превожења.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам вас да ли знате за ове затворенике да су?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилно предузеће?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај сведок "Q" је био директор аутотранспортног предузећа чији камиони су ове људе превезли у тај Школски центар ту и затворили, који су ту, доста њих је ту и убијено, а након тога су аутобуси.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате предузеће «Дрина транс», аутобуско предузеће?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да је нека бригада ангажовала те аутобусе?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. А јел знате за јединицу Бели орлови?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: А чуо сам за њу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постоје докази писмени да је та јединица у саставу II батаљона, под командом овог Готовац Драгана, који ће сад доћи као сведок овде?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Они су тако па негде могуће после јуна прихватали то наше командовање или бар званично се ставили под команду јединице, бригаде или батаљона, могуће да је то био неки вод или чета, ти Бели орлови и да их је командант распоредио тамо, то је могуће, ја сам рецимо на Мајевици сећам се имао, то су били из Војводине неки такође Бели орлови, Лаиновића. Тако, нису лош утисак на мене оставили, али нису од мене задатке примали него од команданта батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њих према овом писменом доказу 16.јуна исплаћује Секретаријат за народну одбрану општине Зворник.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Секретаријат за народну одбрану исплаћује свакога, он и војску тада исплаћује, војник Зворничке бригаде има већу плату од председника општине у Бијељини, Каракај ради добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је критеријум да би неког исплатио, морао је да буде значи у некој јединици, јел?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па чим га је позвао у војску он има плату.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за овај наставни центар горе на Дивичу, центар за обуку српске војске?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Претпостављам да је то везано за капетан Драгана, јел?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Јесу ли они били у саставу Зворничке бригаде?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, али ћу вам за њих рећи, пошто сам ја о томе капетану Драгану и онда и данас мислио оно што је истина, дакле никаква та војска, никаква ни знање, ни памет, ни стручност, дозволите ни морал, него најобичнији лоповлук.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме они припадају тад?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ником, сами за себе раде. Претпостављам да је Драган имао неку везу са Младићем, претпостављам, јер је, мислим да ме је Бранко обавестио да је он стиго ту, ја сам дошао и нашао како је Драган сазнао да сам ја код Бранка, то не знам, углавном он и Живановић су се нашли ту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 01.јуни, јел?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Није то, можда, ја сад немојте, не могу ја, али остала су ми у сећању.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли долазили пре 01.јуна?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, зашто би ја био пре 01.јуна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи то може да буде или 01.јуни или касније?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Може и касније, али вероватно да није 01.јуна. Чим је Живановић био са капетаном Драганом значи да је то морало да буде у Младићевом знању и дошао је Драган и питам га ја добро шта ви радите овде, каже он ја сам господине пуковниче знате ја, онако како он зна то, шта ви радите, каже вршим обуку, кога, каже ево ја ћу вам показати, па кога обучавате, каже војску, па коју војску, и ја ајде сад да видимо то, показао ми је вежбу извиђачка патрола, са онијем извиђачима, неке сигнале са птичијим појем и тако даље, ја сам то прокоментарисао да смо ми некада у Билећи, у школи за резервне

официре, где сам ја био командир вода, тако радили сигуран сам да се не би задржали у армији. То сам му рекао и ја сам отишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је он имао тих војника под том?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па шта га знам, мени је остала у сећању једна лепа девојка с њим, а колико је војске било то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате неког капетана Китановић Љубомир звани Црни из тог центра за обуку?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Презиме ми је познато а видите, углавном капетан Драган је дошао ту, то је везано било после за, како се зове ово, Ново насеље, на полуострву, Дивич, како.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дивич.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Е.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Вероватно да, мени је тада речено да су муслимани отишли и да су они дошли да покупе те њихове залихе, ту је било пуно тих материјалних резерви уља, брашна, шећера, сувог меса.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да опљачкају?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па него зашто, него зашто, зато су и дошли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, под ким је био тај капетан Драган тада кажете?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Никоме он није одговарао, али углавном мислим да у току сутрашњег или прекосутрашњег дана је отишао, на моју интервенцију код Младића да је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, значи ви за овог другог не знате, јел?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо неке овде податке 05.јула потпуковник Видоје Благојевић, 05.јула обавештава опет команду Источно-босанског корпуса, каже «сопственим снагама смо извршили расформирање наставног центра Дивич, сво људство ангажовано од капетана Драгана у наставном центру напустило је центар, све објекте преузели смо».
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате, Драган је отишао раније, ту је он оставио неку стражу, нешто је он ту оставио, петљао, ту се пружао отпор, очито, знате то је још увек био у то време репрезентативан објекат, тај мотел у који су се они сместили, вероватно да је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви тврдите да они нису били под командом Благојевића?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, не, сигурно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате под ким су, јел?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па никоме, да вам кажем то је исто паравојска била коју вероватно је неко из Србије слао, а сад ко је то слао из Србије ја то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта можете да нам кажете о делатностима везаним за асанацију терена, уклањање лешева, у чијој је то надлежности, у зони одговорности вашег корпуса, ко то ради?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате шта, то по правилу се одређује јединица која врши асанацију, а асанација није само уклањање лешева, асанација је уклањање свега онога што је заостало после ратних дејстава, и наоружања и опреме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене интересују само лешеви, а то после дејстава ме не интересује?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се, ја чак се не сећам ни да ли смо то некад негде формирали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо одлуку Привремене владе Зворника да је председник, да се формира та комисија и да постоје чланови те комисије и тако даље, да се начелник штаба територијалне одбране задужује за то?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам за то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви о томе не знате?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам, јер нисам, да сам негде вршио асанацију онда би вероватно знао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да је 16.јуна на седници Привремене владе општине Зворник чији је председник Бранко Грујић донета одлука о формирању команданта јединствене војно-територијалне команде Српске општине Зворник.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже формира се јединствена војно-територијална команда чија је делатност организовање, борбено устројство, јединствена команда и борбена употреба самосталних формација у Месним заједницама на простору Српске општине Зворник, а затим под 2. безбедносна процена стања у Зворнику и процена обезбеђивања објеката од посебног интереса, а затим у ратним условима преузимање посла мобилизације и ратно ангажовање грађана за потребе бригаде, а за команданта ове команде именује се мајор Марко Павловић?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, ништа о томе појма немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули да се и даље откопавају секундарне гробнице на том подручју, значи да оставимо оне хиљаде сребреничана, оних убијених, него ово за Зворник, до сада је преко 270

ових цивила из ових села Бијели Поток, Клиса, убијених у време јуна '92., ексхумирано из секундарних гробница?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знам госпођо да се, читам то у «Политици», такође знам да се с тим гробницама и манипулише, посебно се манипулише са Сребреницом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо, пустимо Сребреница није предмет.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: А то знам напамет.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи су ДНК анализом утврђено да су одведени.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Грозно је, било би добро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас да ли знате да су постојале секундарне гробнице, јесте ли чули за то?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, у то време не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Марко Павловић како га ви знате, односно оптужени Поповић каже да је, сад ја да не бих направила грешку пошто су то мало реченице овако чудније, морам да то нађем. Каже да је он, да је њему Благојевић предложио тога дана да направи списак ових људи затворених и да се они нуде у размену тамо, да се тога дана, значи све говоримо о 01.јуну, он је тога дана каже командант Штаба територијалне одбране у одласку, у међувремену врши примопредају дужности између себе и Благојевића и он каже да је Благојевић дошао нешто раније од тог 01.јуна и каже да је замољен, каже значи Бранко Поповић да је замољен од Благојевића да направи спискове људи који иду у размену, то су ови цивили из ових села који су покупљени заједно са женом и децом па одвојени, и каже то се све ради у Штабу територијалне одбране, долазе спискови, Благојевић је рекао да ће доћи да потпише, да ти људи се тамо ка Тузли транспортују ради размене са овим Србима заробљеним наводно на стадиону Тушањ у Тузли, да се Благојевић дуго чека, да је добијена обавеза да се ти људи, нека двојица, одведу на линију раздавајња, да овај сведок "Q" који је ту инсистирао да оптужени потпише сагласност да ова двојица могу да прођу до линије разграничења и да онда долази до сачињавања једног овлашћења, које ми имамо такође, из једног Хашког предмета, то овлашћење има, ево ја ћу вам га сад показати. У њему стоји да командант Штаба ТО 01.јуна '92., мајор Марко Павловић испред цивилне власти, полицијских снага и војних власти општине Зворник овлашћује ову двојицу Муслимана који су из те групе заробљени да однесу поруку властима Тузле за размену становника, и да наређује свим војним и полицијским органима. Он каже да је ово требало да потпише Благојевић, а да је онда на инсистирање овог сведока "Q" он то

ипак потписао и послао ову двојицу гласника. И пошто није обављена размена.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Очито је то требао да потпише Благојевић, то је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да, да је дошло тако.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Очито је Благојевић требао да потпише.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Благојевић је њега замолио, каже замолио, предложио му, каже Благојевић је њему предложио да он то потпише. Какав је то однос у војсци, то молење, предлагање?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма никакав, то није никакав званичан однос.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ви о томе нешто да је Благојевић?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, ништа о томе не знам, једино је вероватно сигурно да је Благојевић ако је то чинио, могуће и да је он мене известио, а да се ја не сећам, а немам разлога да не говорим истину. А Благојевић то није потписао јел бојао се, бојао се да оставља трагове, ништа друго не може да буде разлог, јер Благојевић је требао да потпише, нема ко други него он.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је требао да потпише кад ви уопште не знате да су се такве активности дешавале?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: А што би ја морао госпођо знати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљавање људи?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па што би ја морао знати све шта се у бригади дешава.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда зато што сте командант корпуса?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па зато, али не могу ја да знам детаље, нико од вас у суду не зна у Врховном суду шта се све ради, у Општинском суду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Поповић, каже да то у ствари није Благојевићево наређење већ предлог и захтев да се помогне, јер каже Благојевић њему није ни могао наредити, оптужени каже пошто сам ја у корпусу, значи код вас, а Благојевић у бригади, и каже ја нисам ни потчињен Благојевићу.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па добро, то сам вам рекао вероватно да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете ово да ми појасните, обзиром да?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па могу да вам појасним да је вероватно Денчићу требало, ако је то тако, да легализује нечије присуство ту, па је овога фиктивно поставио у корпусу, међутим ја се не сећам да је он човек имао постављење у корпусу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он каже да није уопште, да му Благојевић није уопште надређен, каже оптужени?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па добро је, у реду, и није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што би онда Благојевић требао да потпише нешто за шта није?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па нема другог, да вам кажем то је, без обзира што ратно стање није објављено, нема друге команде сем команде бригаде, односно војне команде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите како треба да буде, јел?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Тако би требало да буде, и тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам да ли ви знате како је било, то вас ја питам?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Е, и тако би требало дакле једино да то Благојевић потпише, све оно што се односило на цивилну полицију, то није било наше, они нису, они су само при извршењу ратних задатака, у току непосредне борбе стављане нама под команду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда могао тог дана да нареди Каракајској чети да чува те људе около те школе, јел ви знате?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам ко, не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко би требало, ја вас питам по правилу?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Једино би, ако, једино је значи Благојевић могао да уради то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Благојевић, добро.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нема ко други.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел ви знате да су се ту дешавале разне пљачке кад су та села исељавана?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знам да су се дешавале свугде, свугде су се дешавале.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли вас Благојевић информисао о томе?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не сећам се, тих детаља се не сећам, али знам да сам то виђао, али вероватно то је, то је нешто и најружније чега се ми учесници тог рата сећамо, и ово.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде да вас је обавештавао.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма, да ме је баш обавештавао да је неко вршио пљачку, баш нешто се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево пише, ја читам шта пише.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Јер то је, знате суд је ово, да не причамо шта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, хоћете да прочитате овде, учестале су пљачке, расте број избеглица, што слаби морал у зони бригаде, расте број избеглица, бригада још није попуњена, ово је већ 15.јуни.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па није, неће она бити попуњена вероватно и до краја августа. Вероватно кажем, пљачки, имате и пљачки

које су Срби сами себи чинили, који су чинили Муслиманима, који су Муслимани чинили Србима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. За оне заробљенике 08.јуна се нисте сетили. Имамо овде још једно сада, команди исто. Јесте ли ви 17.јуна командант корпуса?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е каже, Ратко Младић пише 17.јуна команди Источно-босанског корпуса на личност команданта, па између осталог каже, проблеми су бригада има близу 300 заробљеника, нисте одредили логор ратних заробљеника на нивоу корпуса, односи се на Бирчанску бригаду. Који су то заробљеници сад?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: А вероватно да Андрић зна који су, претпостављам да сам ја после тога формирао тај сабирни центар у Батковићу. Ту ми се негде и временски поклапа, претпостављам да је тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ове из Зворника?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па не могу сад да вам кажем ја одакле су то све били. Рећи ћу вам ево рецимо једну ствар коју чак и не морам да вам кажем, колико, ми смо доста дуго то крили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Од разноразних новинара, то сећам се нека немица је била боже сачувај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте крили?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па знате шта, кад онај с оне стране крије, што би му ја приказивао. Никакви други разлог, знате, то је рат, водимо рачуна о части, али непоштења има и тамо и вамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи колико ја вас схватам, ви уопште не знате да постоје у граду Зворнику неки логори у којима се чувају неки?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, сигурно не. Јел ако ништа друго, знате, ја како себе знам, ја би бар питао је ли људи шта то радите, како то радите а ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи за онај извештај се не сећате да има?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се, вероватно да је то тачно, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто онда команда, ако не знате кажете ни за та исељавања јел? Јел постојала нека политика исељавања?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, ја ћу вам рећи један рецимо пример који је мени остао, а нема везе са Зворником.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми тај пример, молим вас, немамо времена за тај пример, имамо још једног сведока.

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, онда ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви уопште не знате да су ова муслиманска села исељавана, Дивич, Козлук, Бијели Поток?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знам само да су српска и то крајем маја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ова нисте чули?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево овде.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ако је нешто било, било је прије него што сам ја дошао после.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово је баш у јуну било?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нико ме није известио, ја то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Козлук 26.јуна, и ви сте ево извештени, ево.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: И не знам за то, кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћете прочитати. Значи редовни борбени извештај команде Зворничке бригаде, извршено исељавање муслиманског дела села Козлук, командант Видоје Благојевић вас обавештава 26.јуна на дан исељавања, 3000 и колико, 1822, да 1822?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Благојевић то не каже ко је извршио исељавање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслиманског села?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко би извршио?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па не војска сигурно, то ако ради, ради власт.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилна власт?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Цивилна власт, ми то не радимо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које војне снаге има цивилна власт да извршава, да спроводи?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Има полицију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, војне снаге, ту је била и војска.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нема, војне снаге званично нема.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци кажу, тај сведок «седам» био ту.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па нека га госпођо, био, нека га, не каже.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како иде, као сам?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па нема како иде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тенкови су били у Козлуку господине Илићу.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Када?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26.јуна.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тенк, два тенка стоје.

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, сигурно, знате, ја у то време имам само два тенка.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, тенкови су ту били, то смо утврдили, не можемо сад с вама причати о нечему што је већ неспорно.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па нећу ја да негирам ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па који су то тенкови?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће, могуће ако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији су тенкови ту?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Е то сад, сад ћу да вам кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зашто вас овај извештава Видоје Благојевић?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нека он мене извештава, сигурно да он човек мене извештава шта се дешава у бригади, али та два тенка су била негде колико се сећам у Посавини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Козлук није у Посавини колико ја схватам.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па добро, знам ђе је Козлук, ено га на самој обали Дрине, знам где је, али не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Марко Павловић како ви знате каже био је у Козлуку тих дана, ти људи хтели да се иселе добровољно и тако даље?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Немам ни један разлог да Марку не верујем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо дописе који су писани властима Савезне Републике Југославије.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Или да оспорим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али која је војска ту?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сигурно војска то није чинила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није чинила?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, сигурно не. Бар не с мојим знањем, ако је сад неко користио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није с вашим знањем. Ко је командовао војском онда?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма госпођо, знате имате двоје деце па вам једно вечерас оде ви не знате, а не имате 35000 људи и сад је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок «седам» да је његов командант био Благојевић, и да је он отишао тамо тог дана по наређењу овога Обреновића у Козлук.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Шта ради, ма Обреновић не ради ништа у јуну месецу. Ја сам рекао да Обреновић нема функцију, ко њега ангажује ја то не знам, причао сам вам шта сам му нудио и у разговору с њим у Хагу, рекао ми је да је тек од новембра месеца у војсци Републике

Српске на дужности начелника штаба. То ми је рекао у Хагу, а сад ако је слагао тада, а није имао разлога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је надлежност војне полиције, имамо овде једну књигу дежурства Зворничке бригаде и у тој књизи видимо да они реагују кад су нека пијанства, туче међу војницима и тако даље, а с друге стране имамо податак да је у истом том периоду убијено стотине људи од стране људи у војним униформама, ту нико ништа не реагује. Како то можете да објасните?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Боље би било да вам то уопште не објашњавам јел то се ничим не може објаснити, јел чим се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је дужност војне полиције?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: То очито не спада у дужност војне полиције, колико се сећам војна полиција има неких чини ми се 13, 14 задатака које она треба да ради, очито да стрељања, убијања, масакрирања то није задатак војне полиције и ја не знам да је то војна полиција чинила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо сведочење да су војни полицајци убијали те људе из Дома културе Пилице, изводили и убијали, млади војници.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја бих у овом случају сигурно и своју официрску част ставио да то није сигурно чинио војни полицајац, али је могао обући војну униформу и ставит бели опасач и бит, то су луда времена кад ви не знате уопште ко шта ради. Знате то су времена кад се појави једна будала и разоружа команду бригаде, и зову мене, прислонио их уза зид, свих 15 колико има. Он мисли да они не раде добро и он тако мисли да треба да уради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је обављао. Ви кажете сада не знате да су се исељавала муслиманска насеља, јел тако, у зони одговорности вашег корпуса, ево овде опет имамо редовни борбени извештај 09.јула '92., команди Источно-босанског корпуса, команда примила 10.јула, потпуковник Видоје Благојевић извештава па каже.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате шта, могуће да су мени то говорили у то време ја се сећам да ми је стигла једна група из Тузле, људи који су дошли на неки начин, да ли смо то вршили размену или не знам на који начин, Срби из Тузле, остао ми је, на челу је био неки потпуковник Паралија, могуће да су људи бежећи из тог окружења могуће да су Муслимани и сами одлазили, знате окружење српско, пуца се на све стране, богами се и прети и на телевизији и на радију, то ви исто знате као и ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пише овде, политички органи општине Зворник у преговорима су са становништвом муслиманске националности са подручја села Ново село, које је изразило жељу да

напусти територију својом вољом. Зашто то улази у борбени извештај, јел има бригада неке везе са тиме?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па ето нема никакве.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то ради?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па вероватно, чим кажу политички органи општине, а он опет сматра да пошто му се то дешава у бригади, у зони бригаде, да би требао нешто да зна, па пошто он зна вели да знам и ја, као командант корпуса.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви с њим немате никакве везе?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ништа, баш ништа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни присуство војне полиције, ни тенкови, ништа?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не. Да је проглашено ратно стање ситуација би сасвим другачија била, исход рата би био другачији, потпуно, никад се Сребреница не би десила, и тако даље, и тако даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је проглашено ратно стање?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сигурно. Вероватно ни Хага не би било овако какав је. Ми би онда били команданти и школа и фабрика и општина и онда би Бранко рецимо, Грујић, нека извине састављао пете кад ја наиђем, мало карикирам, али потчињени јел. Овако је он човек орган власти а ја сам официр. Мене сачекује Благојевић а Бранко Грујић ме сачекује човек из пристојности, из, не зато што ми је потчињен.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли имали сарадњу са Привременом владом?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Са Владом не знам ја, мислите општине?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Привремена влада се тако звала.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па са свима сам ја сарађивао, са свима. Сви су они од мене тражили наоружање, сви су тражили храну, сви су тражили муницију, а ја сам то кажем вам било набављао нашој организацији, било да смо их упућивали на поједине људе у Београду, негде сам користио и лична познанства са официрима током службовања у ЈНА. Једино новац нису тражили јер ми новац нисмо имали. Али оружје, муницију, храну то смо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете не знате за затворенике ове цивиле, а да ли знате да је било ратних заробљеника у том периоду?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате мени су они сви били ратни, сви су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И цивили?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ненаоружани?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате ја немам ни један податак да је неко од способних људи заробљен без оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то до вас није дошло?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Такав податак ми немамо, чим је тамо, чак није моментално ни имао оружје али се он нашао у чети, у батаљону, нашао се у наоружаном селу, шта ћу ја сад да му верујем да је он честит и поштен, а сви око њега имају оружје. Вероватно да се таки нашао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви чули да је крајем јула ухапшен овај оптужени Бранко Поповић на мосту у Каракају?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, или можда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је дошла нека Специјална полиција са Пала, ухапсила стотинак неких војника?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће, али онда мора да им је нешто помрсио рачуне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Тај Бранко Поповић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мора да им је помрсио рачуне.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Тим са Пала, јел једног момента сам и ја очекивао да би могли и мене да ухапсе, зато што сам ја ухапсио лопужу која тргује резервама пшенице и стилским намештајем из Шамца. Па се испоставило да то чини за добро Владе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви икада сазнали да су ти људи убијени из овог Техничко-школског центра?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: А знам оно што је везано за Сребреницу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: То знам, а иначе за сва за ранија, за убиства у Сребрници.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви били командант корпуса?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, ништа не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате кад тад нисте били? Ви сте отишли '93., јел?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: За Сребреницу?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па знам зато што сам био вештак, знам Сребреницу госпођо у секунд, сваки секунд знам, знам где је који војник био, где је колко Муслимана, и свакоме ћу да кажем да није истина да је убијено 7000.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Него може да буде око 4500 у врх, а то је срамота опет. Историјска срамота.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Илићу, реците ми шта сте ви радили пре него што сте постали командант Источно-босанског корпуса?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Био сам професор и начелник катедре за руковођење и командовање у школи Народне одбране.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И одакле сте дошли на ово подручје?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: У Београду сам, добровољно сам отишао у Босну, родом сам Босанац, па сам сматрао да треба да допринесем одбрани тог народа.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми када сте дошли на ово подручје, видим у овим свим вашим борбеним извештајима и ваших бригада помињу се ти затворени људи, па како ви објашњавате да ви са тим немате никакве везе и да тамо то неко затвара а ваши борбени извештаји садрже те податке, помињу се чак и бројеви људи. Ево ви сте у овом извештају борбеном од 07.јуна '92.године, поменули у реону Зворника имамо 560 затвореника.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, једино ту нисмо рекли ко је те затворенике довео ту, сигурно дакле, то се дешава у зони и ја сам дужан да известим исто онако као што је мене командант известио потчињени, ја извештавам свог претпостављеног. Дакле, то се дешава у зони, ја зато сад службено знам, службено, зато што ми је послао извештај, да ми није послао извештај ја то не бих знао.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, али ви овде кажете имамо 560, значи то су ваши затвореници према овоме испада, имамо?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сви су то затвореници српског народа, знате, ми смо у то време пуно Срби него што смо били прије, па можемо да кажемо да и сад имамо. Знате то су и нека терминологија се мењала, и наша свест се прилагођавала ситуацији, и друге ствари.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па какав је то термин, то вас је председник већа питала «затвореници»?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па само већ исто што сам рекао.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па мало је остало нејасно, јесу ли то затворени цивили?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нису то затворени цивили.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Него?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: За мене су то људи који су кад су тамо дошли људи у село затечени наоружани, без обзира да ли су пружали отпор или нису, чак сам вам рекао да су могли бити без оружја.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, то смо чули, али зар се по војним прописима такви наоружани цивили не третирају као ратни заробљеници?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: А нема никаквих госпођо војних прописа, Женевска конвенција да је ратно стање онда би било тако, за мене су они били заробљеници знате. А могу да вам кажем да су били затвореници.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А зашто у овом извештају не пишете заробљеници него пишете затвореници?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Зато што није проглашено ратно стање.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па постоји оружани сукоб?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Е па јесте, оружана борба и рат није исто.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, реците ми, кажете ово исељавање врши власт, везано кад вам је председник већа то за Козлук, кажете врши власт. А зашто ви у вашим извештајима то спомињете ту?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па десило се у зони, ви ћете да кажете шта вам се десило у комшилуку, па што ја не бих казао шта ми се десило у зони.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ви то ни у каквој мери не учествујете у свему томе?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, не баш ни мало, ето баш ни мало.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми помињете неке паравојске, јел можете то да објасните шта се то дешава у зони ваше одговорности вашег корпуса, појављују се неке паравојске и ви сад чујете тамо неки режу уши и тако даље. Јесте ли ви нешто предузели у вези тога?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па јел сам рекао да је то један од разлога што смо формирали тај назовимо Сабирни центар. Дакле, паравојска је све оно што није потчињено војсци, дакле што није потчињено чети, батаљону, пуку, бригади, корпусу и војсци Републике Српске.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, и ви знате за постојање таквих неких група, зашто их нисте удаљили из зоне ваше одговорности?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Како да не, како да не, и то жестоко.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Рекао сам вам да сам на тог Жућу да сам пуцао, не баш да га убијем, него сам пуцао у земљу и реко да вас више не видим у зони.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта они се вратили?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Вратили се после недељу дана.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Што нисте њих затварали, тражили од војне полиције да их затворе, ту су наоружана лица, паравојска?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате шта, у то време знам ја оно што и ви знате данас да тај Жућа није дошао сам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Него?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да је њега неко послао.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел био под нечијом командом?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Е немам појма.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел био под нечијом командом тамо?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, под нашом командом није био.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Он човек прича да је био под војном командом тамо?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па јок људи, па нас би било срамота да нам је тај био, без обзира што нам се и Сребреница десила. Нас је срамота да у нашем саставу буде Жућа и слични Жући.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А како војска толерише да се нека наоружана лица ту шетају?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Терамо, терамо, немамо право да хапсимо, немамо право да не знам шта друго.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ко вам ускраћује право да хапсите лица која врше нереде у зони ваше одговорности?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Пазите, нешто морам да, просто само да објасним, зона одговорности само у миру постоји, то је неко од вас правника убацио, постоји зона борбених дејстава, а зона одговорности само постоји у миру. И може да буде већа или мања, дужа или шира од зоне ратних дејстава.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, Ви кажете није проглашено ратно стање. Сад кад вам одговара није проглашено, а сад је.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Онда ћу вам рећи. Могу то и ја Вама да кажем, али ја нећу, дакле не ратно него борбено, дакле борбена дејства се изводе. Такође сам вам рекао да се тај назовимо олош сместио у

солитер и да је морала служба безбедности главног штаба на челу са Толимиром да интервенише.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То смо чули. А реците ми ко је био начелник вашег органа безбедности при корпусу?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: У то време је један капетан, али ја не могу да му се сетим имена, али знам да је био подофицир, да је постао официр, знам да је после рата остао у војсци али не могу да се, ако би ми неко рекао ја бих се вероватно сетио.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па јел вас он извештавао, ви овде многе ствари не знате?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па оно што је сигуран.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нешто се не сећате, а оно што је предмет наше оптужнице потпуно не знате?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Стекао сам утисак да је то врло поштен човек и сигуран сам да би ме известио о свему ономе што је он знао као официр безбедности.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А ово за Техничко-школски центар у Каракају, чусте ли то?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кад сте први пут то чули?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не верујем да сам чуо икада.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А данас у судници?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Данас, данас, вероватно први пут.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Данас у судници?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, да, да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Кажем, ја сам Технички-школски, прво сам помислио да нисте ви помјешали Бијељину, односно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам нешто, откуд тенкови онда горе у Бијелом Потоку на дан 01.јуна? Два тенка су дошла из правца Петковаца у Бијели Поток.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Имао сам два тенка а они су били колико се ја сећам негде у Посавини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама, питам вас за ове тенкове.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па не знам госпођо, па реко бих вам побогу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, е ево овај сведок «седам» који каже да је био командир тенковске чете у Зворничкој бригади тај ту, који тврди да није био у војној полицији, писмени докази указују потпуно другачије.

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Зворничка бригада нема тенкове, то је ноторна лаж.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, чији су онда тенкови?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сигуран сам да Зворничка бригада нема, могуће да су били неки код, после сам се сетио, можда су били у Шеховићкој бригади, с тим што је командант бригаде дуго крио од мене, знате, крио их је да их ја не бих као команант корпуса изузео, па формирао неку већу јединицу, рецимо чету тенковску.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу мештани из ових села, Бијели Поток, Клиса, Ђулићи, то је значи мало северозападно од Зворника, да су ту данима стајали тенкови који су још са ЈНА ту дошли, да су ту остали, да су у Петковцима били стационирани, да је ту била војска и да су ти тенкови тог дана дошли горе?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам госпођо, ја за тај податак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да завршим. Овај сведок «Седам» о коме вам сад говорим, који тврди да није био у војној полицији, што се не слаже са писменим доказима, каже да је тог дана 26.јуна као командир тенковске чете Зворничке бригаде, за коју ви кажете да нема тенкове, био службено у Козлуку по задатку који је добио од капетана Драгана Обреновића, овог што је осуђен у Хагу, да га је Обреновић ујутру срео у Стандарду, Каракају где је била касарна, да му је реко да иде до Козлука, и да он није ни знао шта се тамо дешава, да је тамо затекао велики број становништва, окупљеног на тргу, да је ту била војна полиција, да је њоме командовао Јосип Аћимовић, за којег такође имамо и исказе сведока и писмене доказе да је био припадник војне полиције и да је, тај сведок «Седам» каже да је довезо три, четири тенка и да је њих било тридесетак и да су онда ти људи одвежени аутобусима и камионима у СР Југославију. Одакле ти тенкови сада?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће да је овај мали, како се зове Обреновић, могуће да је он негде на своју руку у томе расулу армије неке тенкове покупио и довезао тамо на своју руку. Верујте сигурно нема тенкова у зворничкој бригади, али се они рачунају пошто се ту налазе да су у зворничкој бригади и колико се сећам никад ми Благојевић није, Андрић јесте говорио и то онда кад сам ја открио два тенка, а ово мора да је Обреновић, дакле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обреновић је према досадашњем току доказног поступка дошао из Јастребарског са тенковском четом и био је командир тенковске чете са седиштем у Челопеку?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће, али евентуално дошао још у мају месецу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад је била ЈНА.

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће да је остао у саставу ЈНА.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти тенкови сад остају у бригади Зворник?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о каквом ви расулу причате 26. јуна кад кажете 01. јуна Благојевић ту, ради бригада и све?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Госпођо, расуло је почело знатно раније. У том расулу је могуће Обреновић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли расула 26. јуна то вас питам јер тад већ више није расуло или су сви по бригадама?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Има кад падне мрак српска војска побегне, положаји стоје празни, то је расуло, остану официри, знате има и то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови људи који су затворени 01. јуна су према сведочењима након 5 дана пребачени у Дом културе у Пилици и више сведока који су припадали чети Територијалне одбране Пилица као и командир чете и овај из резервне станице полиције који су ту значи били око тог Дома културе Пилица кажу да је нека делегација из корпуса дошла да обиђе те људе па су ту викали, да је ту било пар људи у униформама, неки виши чинови, да су викали шта је ово, хоћете ли ове људе да храните да им дате воду да се направи WC, да људи раде, да иду да беру кукуруз итд., да је то било ујутру, значи неког 05-ог или 06-ог јуна, значи дан пре него што ви шаљете овај извештај. Да ли се то ради о тим људима који су ту затворени?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не. Знам где је Пилица, чак знам и где је тај Дом културе, негде овако поред пута кад идете, али немам податак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао да буде у тој делегацији, а Ви командант корпуса не знате? Ево ја ћу вам поновити, сведок Перо Петровић, председник Месне заједнице Пилица, каже да је у то време био командант Територијалне одбране Марко Павловић, да је он рекао да ће обезбедити храну, да је био код њега у штабу Територијалне одбране у граду, а ту чува војска, можете ли то да нам објасните?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па објаснио сам то већ једанпута и знам шта сам рекао. Та војска није из састава корпуса, односно није са мојим знањем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која чува тај Дом културе?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, сигурно не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже иде код Марка Павловића, не каже да иде код Благојевића? Добро. И сад тај Пера Петровић, председник Месне заједнице Пилица, каже долази ујутру делегација са џипом, то је био 06. или 07. јун и каже командант угљевичког корпуса неки пуковник са три војника долази у маскирним униформама, каже морају ови

заробљени да се ангажују да раде, каже док се вратим из Зворника, каже тај командант, хоћу да видим ту да има ваљски WC и сео у џип и отишао. И други сведок, исто стражар у Пилици, каже долази делегација у шареним униформама, висока делегација и чим је делегација отишла у Зворник долази храна, долази хлеб за затворене итд. Још неки причају о делагацији високој која долази ту да ургира да се тим људима обезбеди, а с друге стране имамо да сви иду код Марка Павловића према исказима тих сведока за те људе. Која је то делегација?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам, не знам госпођо, сигурно с мојим знањем та делегација.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био још неки командант угљевичког корпуса?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, угљевички корпус није постојао, постојао је Источно-босански, али је командно место у Угљевику па вероватно да су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је могао то да иде, да обиђе те заробљене?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нема ко осим ја, сем ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не. То бих морао да упамтим ваљда, то није ситница, то би упамтио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, ево још један сведок, каже командир овог вода у Пилици војске, он каже Територијалне одбране, каже рекли су да људи морају имати WC, воду, храну и ми смо онда ископали WC док је та делегација ту била, рекли су да се људи морају ангажовати на брању кукуруза и то? Ни то вам није познато?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Илићу, кад сте Ви дошли на, кад сте Ви практично преузели дужност команданта Источно-босанског корпуса коју сте преузимали 4 дана, је ли тако?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Обилазили сте рекосте терен и јединице, упознавали сте се са стањем, са командантима. Да ли грешим да је то то?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Све је у реду, да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли тада у том тренутку постоји зворничка бригада?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, да постоји.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад Вас питам да ли тада у том тренутку постоји зворничка бригада, ја мислим на јединицу која је замишљена по формацији, по свом саставу и имам неку представу о попуњености, процентуалној попуњености. Да ли Ви имате нека сазнања

данас о попуњености мобилизацијској те јединице у том тренутку кад је Ви преузимате?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је она попуњена?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не бих могао да Вам кажем, она је, та бригада је тада имала чини ми се нешто око 6.000 људи.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада у том тренутку почетком јуна?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Око 6.000 људи?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Око 6.000, хоћу ли сад баш.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или само формацијски има оно што би рекли по систематизацији?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знате, то су била колико да ли пет батаљона то боље зна Бранко, а она није била старешинама попуњена, она није била формацијски попуњена артиљеријским оруђима, наоружањем, опремом, али је колико се сећам људе имала. Ми смо имали командире, сећам се командир чете је био возач, шофер, негде сам га горе негде у брдима срео, дакле официре не, али то је била велика бригада. После се од те бригаде ја мислим следеће године су формиране две али не бих могао сад да кажем како се зову.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У каквом односу су тада у том тренутку дакле командант бригаде и начелник штаба ТО?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Требао би да буде.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какав је то однос међусобни тада у том тренутку? Ви сте то после укинули, рекли сте.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Требао би да буде, по правилу требао би да буде у односу субординације претпостављени командир бригаде, а начелник штаба ТО би требао да буде потчињен до одређеног тренутка кад се укида.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви укидате штаб ТО, односно команданта штаба ТО па Вас ја питам, остаје ми нејасно шта је то што Ви укидате у ствари, какве то послове Ви кажете сада нема потребе да се ти послови даље врше јер је ваљда формирана бригада? Шта Ви то укидате?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Укидам људство које је ту. Ја нисам укинуо.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не можете људство укинути, како укидате људство?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Како да не могу, могу све господине. Ја нисам укинуо секретаријат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: За народну одбрану као оно мобилизацијско тело које врши мобилизацијске послове и тако, то разумем.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дабоме, то је остало. Дакле ја сам укинуо оно што сада практично не би требало да има војску сем ако је та војска дивља, дакле нема. Формирали смо бригаду од војних обвезника и ЈНА и ТО.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако има војску да ли је преводите у ове јединице бригаде?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, да, али углавном.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Помешано вам је у сећању то вас питам? Не начелно, немојте нам начелно него по сећању везано за Зворник?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Преводи се све, зато се, Благојевић би требало по правилу да се налази у односу субординације у односу на начелника штаба ТО.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро то, али по Вашем најбољем сећању ако је тамо само неки начелник штаба ТО и нема ниједног јединог човека под својом командом, има неки секретаријат за мобилизацијске послове?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нема то у штабу.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нема то у штабу.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нема то при штабу?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, то постоји у секретаријату.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, питам вас да ли Ви укидате тако нешто, човек има канцеларију и секретарицу, да ли укидате то или укидате начелника штаба који има тамо три јединице са не знам ни ја колико људи које шаље на линије?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не укидам ја њему, нема он.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете, по вашем најбољем сећању шта је то што ви укидате тада?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Управо то хоћу да Вам кажем. Укидам зато што сматрам да је то вишак, али не само у Зворнику.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, питам вас само за Зворник по вашем најбољем сећању господине Илићу, по вашем најбољем сећању?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Војска улази у састав бригаде, односно батаљона, зависно где шта, а овај човек или ови људи који су у штабу.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли он имао тога тада?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Претпостављам да има, не сећам се да је неко био.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Онда реците не сећам се.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се да је некога имао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има јединица, кога има под собом?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Откуд знам госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па не знам, ја имам 35.000 људи ћу ја имати.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, то разумемо, али ми смо ограничени на овај догађај и овај терен па и у ову јединицу вашу. Ја сам овде себи уписао да ви рекосте у несметаном казивању дакле, док сте онако несметано у континуитету излагали рекосте овако да вам је Грујић рекао како Жућо и Репић и те неке групе упадају и врше злочине, упадају, то је ваш термин који сте ви употребили. Кад се употреби термин «упадати» онда то асоцира на нешто. Реците нам зашто сте употребили тај термин, односно шта је то где они упадају? Шта је то, где то упадају?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Упадају зато што то није њихова зона, упадају зато што ја ценим да њих нико из моје претпостављене команде не шаље, дакле улазе дивље за мене, а ако долазе по нечијим.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У шта? Дајте да разјаснимо.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Упадају у зону бригаде.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У зону бригаде?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: У зону борбених дејстава и извршавају неке назовимо леве задатке мимо команданта бригаде, дакле, мимо сазнања команданта бригаде, односно задатака које је он човек постављао, а да не говорим ја.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видите, ми смо у овој судници чули то упадају Репић и друштво, чули смо небројено пута и оно се односи само на улазак у одређене просторије, зграде, не у зоне, не на територије него у Дом културе у Челопеку, у Циглану, у зграду Економије, разумете?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ми имамо термин убацити се у непријатељску позадину, убацити се не знам могуће да упад и није баш онако највојничкији, али је адекватније ово упад у просторију, у зграду.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, па због тога сам ја регистровао и питао вас јер ме је занимало онда да ли сте још нешто причали детаљније око тога?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да су они убацивани или су, е сад је л' су се они сами у своју организацију убацивали или је неко слао, то није мој задатак ни био, Младић ништа о томе није знао, бар није мени говорио.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да сте за тог команданта Сабирног центра у Батковићу који сте основали Ви, ако сам добро схватио половином јуна?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да је половином јуна, али немојте баш.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Поставили, ево и то сам уписао себи овде, једног доброг команданта?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Јесте, био је командант бригаде у Приштини.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли то радили писменом наредбом неком?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да јесам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли издали писмену наредбу да се оснива не знам ни ја то и то, на тим и тим задацима поставља се тај и тај итд?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма како да не, не може то тако. Сигурно, сигурно има наредба. Е, сад је ли неко склонио ту наредбу негде ја то, али не може се то, знате то се решава ви кад имате реалног положаја тог човека, њега морате да поставите негде.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У складу са којим прописом сте Ви то урадили формирање тог Сабирног центра?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па вероватно, знате шта нема прописа зна се да то.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Има, како нема.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: За надлежности није команданта корпуса да то ради то сте у праву. Ја сам сматрао да у то време то могу да урадим или чак морам да то урадим како би се спречило оно о чему сам малопре, на почетку говорио. Видели сте касније ме Младић упозорава да нисам формирао, очито су се негде извештаји размимоишли, ја сам то формирао у договору с њим баш.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте ту рекли да ви командујете војском, да Бранко Грујић припада органима власти, није проглашено ратно стање и онда су то ти проблеми, а ипак формирате Сабирни центар иако није проглашено ратно стање?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Шта бисте ви урадили господине?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, ја то разумем, али ми се те ствари сад косе, с једне стране кажете није проглашено ратно стање и онда све што то значи ево не би нам се десила ни Сребреница да је било

проглашено ратно стање што нисам сигуран да има много везе са тим али нећемо о томе, али зашто, због чега формирате иако није ратно стање, зашто? Зато што је постојала претпостављам нека потреба на терену за тако?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Има, има потребе. Потреба је, прво је потреба да те људе склонимо испод нечијег гнева, испод нечије освете, испод нечег не знам шта другог, то је један разлог, а други ћу вам рећи овако што је мислим актуелан, да га ја нисам довео ту он би се нашао у Алијиној војсци па дозволите, што би ја био мањи патриота од других официра да те људе држим ту, док су ми ту они нису у Алијиној војсци, а једу храну као ја.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е, сад ми објасните како то да код тог тако доброг команданта уводе, доводе и затварају људе којима тамо није место, како је то могуће?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Где?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Где доводе?
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У тај логор, Сабирни центар у Батковићу?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нико тамо колико ја знам није доведен, а да му није било место.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим? Доводе неке полиције, доводе неке, значи не војне полиције, не војна полиција, не ваше јединице него неке друге јединице доводе тамо људе, цивиле, значи како је могуће да неко дође тамо у тај логор, доведе два, три, пет људи и каже ево ја довео, изволите ставите на казан, ставите на смештај, како је могуће да се у такав Сабирни центар тако људи доведу?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, уопште то није тако. Прво, поново понављам за мене су то били људи или онолико колико сам ја знао људи који су негде нађени са оружјем или без оружја у саставу јединице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас молим да се ограничите везано за ваша сазнања, немојте причати не, нешто што ми имамо у предмету ви сад причате нешто сасвим друго. Ви реците да ви не знате, а не да не.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја овде конкретно одговарам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви не знате да су то били цивили, људи из куће?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја не знам да су били цивили, дабоме да не знам.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате Ви, али сте Ви поставили једног доброг команданта, направили сте у складу са прописима једну замисао тог типа која је нормална и потребна, она је у

складу са прописима, са правилом војне полиције је она да се организују логори за ратне заробљенике јер изводе се борбена дејства и нормално је да ће бити, не би било нормално да их не буде, да нико није преживео то не би било нормално, а да буде заробљених то је нормално и зато се оснивају и то је све у реду, е сад мени остаје нејасно како то код тако доброг команданта све у реду, све добро смишљено, е сад у тој једној таквој ситуацији доводе неке тамо цивиле којима не може бити тамо место и доводе људи који немају права то да раде, разумете? Ви кажете све у реду и о томе вас нико не извештава, тај командант вас не извести, доводе ми тамо неке људе које нећу овде, разумете, разумете моје дилеме овог типа?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Прво, ја нисам никад рекао да сам добар командант. Господине све разумем, могуће да неке импровизације постоје, то је могуће. Могуће да је неко некога тамо довео, а да није требао он да га доведе, све је то могуће, али вам сигурно кажем да ја рецимо за то не знам. Такође никад ми није нико рекао да се ту ради о неком етничком чишћењу, мада дозволите имам и ја свест и интелект као и сви други, умем ја исто да расуђујем као и сви други људи, међутим, то што се уклапа у те моје војничке ја сам учинио, а да је било импровизације јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако сте Ви формирали тај Сабирни центар својом наредбом, ако смо Вам предочили ову наредбу од 07.06. у којој у тачки 8 ви говорите о 560 затвореника, како се то ова наредба уклапа са Вашим сећањем на формирање тог Сабирног центра у Батковићу. Ви кажете да је по вашем сећању то би било око 15. јуна?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да је око 15-ог, не бих сад могао да категоричан будем, знате ту, вероватно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако је око 15-ог, ако вас нека ваша јединица потчињена извештава о томе, ево рецимо зворничка бригада вас извештава о томе да имају 560 затвореника па ви то прослеђујете команди, па ви то прослеђујете главном штабу, је л' тако, а не сећате се тога, онда ја морам да вас питам да ли сте ви већ тада имали то основано?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не верујем да сам имао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где би онда ти људи могли бити?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам, уопште не могу да се призовем сећању да је тако нешто, кажем сто пута сам после анализирао неке и моје поступке и других људи, чак сам и неке забелешке водио и тако, али не сећам се тога да ли је то тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад рекосте да вам се не врате кроз борбу, па зар нису то ти војно способни у овој наредби од Андрића, сад сте то рекли?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма јесте да ми се не врате, дабоме да ми се не врате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли то ти војно способни?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, да, али ја не знам да су то ти баш ти и то вам нисам рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам ја по имену, него структури људи.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нисам рекао да су ти, него уопште госпођо, уопште. Дакле, хоћу да заштитим Муслимане да не дође до погрома, то је мој први циљ, а друго да кад већ је тако да не иду код Алије у војску нека буду код мене овде па шта им бог овде да и рачунам да то није било у супротности са Женевском конвенцијом.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току, док сте ви били командант Источно-босанског корпуса, како сте попуњавали јединице и на кога сте се ослањали у мобилизацији, да ли сте ви вршили војска мобилизацију непосредно или је то чињено преко неких органа, ако јесте онда којих?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Прво, су то биле формиране јединице од ЈНА и ТО, језгро је чинило она организација која се из Тузле извукла углавном па пошто то није ишло како треба неће људи да се одазивају, ја сам, сад вам то не могу рећи, мора да је то август месец 1992. године, у договору са Секретаријатом народне одбране Бијељина у договору са владиком зворничким Василијем лично написао мобилизацијски проглас, имам га негде код куће, то је плакат оволики, чак сам се послужио стиховима из Лазареве клетве не би ли људе позвао у војску, дакле мобилизација. Ми смо се бавили и мобилизацијом, али морам рећи да је изузетно тешко било, чак су жене потурали да их бране да их не зовемо у војску.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте Ви крајем јуна или половином јула својом наредбом расформирали кризне штабове Територијалне одбране?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Једно су кризни, друго су штабови ТО.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, посебно кризни посебно штабови или нисте у вези са кризним штабовима?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Јесам, јесам.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу и кризни штабови? Па смо вас ми питали кад је формирана зворничка бригада и сад ту кад се то доведе у везу нешто не штима, каже се 30. маја 1998. године у наредби Николе Денчића да општински штабови територијалне одбране Зворник преформира се у команду зворничке бригаде, значи да не постоји нека

друга команда зворничке бригаде него та која је била општински штаб Територијалне одбране Зворник, ја то тако разумем.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Тако и треба разумети.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, шта сте ви потом после расформирали?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Све сам разумео.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или ова наредба није извршена, или није извршена у потпуности, имате ли сазнања да нам кажете у вези тога?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Прво, значи Зворник није имао мирнодопску команду гарнизона и ништа војничкије није било тамо од штаба територијалне одбране зато је нормално да је Денчић издао наредбу о престанку, практично штаба ТО у команду бригаде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад се то дешава?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Откуд знам, ја сад чујем за то, сад господин каже 30.маја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то смо вам прочитали.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па добро, али кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту пише само наредба да се то уради, а Ви кажете да Ви то поново наређујете крајем јуна или средином јула, да ли то значи да то није учињено, то је питање?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Госпођо, ја нисам до данас знао, од вас сам чуо данас да је то учинио Денчић превођењем штаба ТО у бригаду, то немам разлога да кријем ни од кога, да сам то знао не би издао наређење да се укину штабови ТО, да се укине штаб ТО, али сам издао свеједно наређење јер није Зворник један, то је било и у Шамцу и у Модричи и у Брчком и у Бијељини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је да ли сте имали сазнање да то није учињено па зато издајете наређење?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не у вези с овим наређењем, нисам за ово наређење ни знао до данас, него сам ја обилазећи схватио да ти људи тамо немају шта да раде, па сам онда не због Зворника него због свих штабова територијалне одбране који седе у канцеларијама и ништа не раде, а треба да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ништа не раде кад у овим извештајима стално пише штабови, ТО и даље делују, командант Благојевић?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: То је само у Зворнику.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о Зворнику причамо, не причамо о другом.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма не знам госпођо, цело време вам ја једну причу, а Ви.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не знате? Добро.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Причам да не знам побогу. Господине, нисам знао за то, а кад сам дошао видим још увек штаб ТО, па кажем

Бранку је ли бре што ти не извршаваш моје наређење, он човек се затекао па каже знате и одвео ме и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Бранко?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па овај овде брате Грујић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два су Бранка, морате рећи?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Грујић, Грујић Бранко.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он да изврши наредбу да укине штаб?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Он је за мене председник општине, он је за мене власт, тек сам тада после недељу дана видим поново, онда је то ваљда укинуто, бар ја не знам да је више функционисало после тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ради тај Марко Павловић до краја јуна, односно средине јула, кажете ту је?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па нек вам каже шта ради, откуд ја знам шта ради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда тужилац има још неко питање?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја немам пуно питања па бих могао да завршим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужилац да заврши.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте ви као команда Источно-босанског корпуса и те јединице које су вама припадале у тој једној организацији сви су од вас тражили све па између осталог и наоружање, па онда ме занима да ли су ови органи у општинама било да су остаци штабова територијалне одбране, власт на други начин, тражили од вас наоружање, ако јесу који јесу посебно ови из Зворника?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се да је то власт тражила, ја знам само да је то недостајало у бригади и да су мене команданти, односно вршиоци дужности извештавали, а он то нема, а онда пошто је практично свака општина имала своју бригаду она је имала паре, она је то вероватно негде куповала, негде шта ја знам шта је радила, онда би ја лепо рецимо у Зворнику се не сећам, али у Бијељини знам кога сам слао, знам и у Угљевику кога сам слао али у Зворнику не знам, можда су били снабдевенији него остали.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се вратимо на ваше казивање да се вама Бранко Грујић жалио на неке појединце или можда групе помињући Репића и Жућу, да ли сте се Ви интересовали од куда су они ту, да ли сте га питали или да ли Вам је нешто у вези тога говорио?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ко, Бранко?
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не. Бранко је говорио колико се ја сећам само о упаду или то како бисмо тад рекли ето у случају убацивања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што имамо документа која говоре, пошто сте и Ви рекли да је и ваша исплата ишла преко Секретаријата за народну одбрану да је и тим на које су се они жалили такође ишла исплата преко општине, па сасвим је логично да ако нећеш неко да ти досађује онда га нећеш макар плаћати. Значи, нисте о томе разговарали?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, нисам. Нисам чак знао да су они били плаћени, али сам знао да се војници плаћају.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте се интересовали? У реду. Ми имамо сведочења и податке да је војска, они себе називају војска територијалне одбране па и у време када Ви кажете да она не би требало да постоји, одлази у нека села, истера цивиле из кућа или они пак добровољно пођу па их они саберу на једно место, при том убијају, затварају, протерују, дакле, војска као једна организована формација у смислу да су обучени у војну униформу, да су наоружани, да имају своје командире и команду, дакле да их ипак неко шаље на неки део територије не би произилазило да они сами знају где треба да оду па да се сви тамо скупе, значи ипак то неко наређује. Да ли би то сад за такво једно понашање била надлежност војне полиције да се заинтересује да се то дешава, па да она ту предузме нешто у смислу спречавања?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Пазите, ми полицију имамо, мало полиције имамо и не би је, ми смо зато рецимо за евентуална спречавања ангажовали војску, јединице обичне. Опет вам кажем за Зворник не знам али ми је остало у сећању село код Брчког које је практично исељено, после сам утврдио Аркан је користећи месне букаџије, дакле 10-ак као покриће, Аркан је селио, а истина уз аминовање неких органа власти из Брчког, да не говоримо о којој партији. Е, кад је то загустило сад зову мене. Ја кажем стоп, нема, нећу да преузмем одговорност, у реду, радите с тим људима шта знате, не смете убити. Ето тако да вам кажем има ту пуно ствари које једноставно не личе на војску.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли рећи приближно која формацијска јединица или бројчани састав војне полиције је био у босанском корпусу, а посебно при зворничкој бригади или на овом делу?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Видите, по формацији у корпусу је требао да буде батаљон полиције. Никад није било више од чете. У бригади, зворничкој бригади је требало да буде чета полиције, а ја ту чету нисам никад доживео као чету, не верујем да има више од вода, јер знате шта немам, не можеш ти сад некога у полицију зато што, па му дај опасач и ето он је полицајац, јел.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте имали обученог кадра?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма нисмо, то је било најдефицитарније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви при формирању тог Сабирног центра Батковић Ви прописали или сте преузели правила за пријем и понашање у том логору?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да, мислим али немојте, не сећам се сигурно да нисам прописао али ја о томе не знам ништа, то сигурно ја ништа својом руком нисам написао, али знам да сам потпуковника послао у Сремску Митровицу, договорио сам то био са тадашњим како се зове управник, директор Казнено поправног завода, он је у договору са тим потпуковником, претпостављам да је правилник постојао, могуће да сам ја тај правилник и потписао, али сигурно знам да је стручна помоћ овог човека била и материјална, велика материјална помоћ – ћебад и они подметачи, чини ми се 1000 подметача је донео.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нама је овако мало проблематично да схватимо. Ако ви формирате Сабирни центар Батковић и да ту долазе људи, за њих треба обезбедити храну, треба обезбедити ћебад, треба обезбедити довољан број чувара, места итд., па питам због тих правила како је сад ту да у тај Батковић може да пошаље ко год хоће, кога хоће?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Рекао сам господине могуће да је импровизација било, могуће.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али мора неко о томе дакле да води рачуна, па се појави једанпут шаље неко ко није уопште у томе, па други пут, па трећи пут, па четврти пут, за мене је логично питање па добро ко ове људе више заробљава, где су та борбена дејства?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: У праву сте Ви.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било неко лице које је о томе водило рачуна, а ако јесте да кажете како се зове?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мора да је то чинио сигурно управник, он је имао канцеларију тамо у тој задрузи, то је земљорадничка задруга била у Батковићу, сигурно је да нико тамо није ушао без његовог знања, правилник смо сигурно направили, а што се тиче критеријума ко су ти људи били опет се поставља питање оно што је госпођа малопре питала да ли је заробљеник или затвореник.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У реду, али ми располажемо конкретним подацима, на пример село Дивич хоће људи да изађу да се иселе и пођу да се иселе, а онда се врате па се одвоје мушкарци, дакле извађени из кућа , дакле нису били ни у борбеним дејствима, нису ни вођена борбена дејства па се они одвоје и затворе у један дом културе и онда се ту муче, муче, а онда се предају вама у Батковићу па то нас сад занима како је, зар се тај који тамо треба да прими па каже из ког подручја ови потекоше, кад су се тамо борбе водиле, одакле су они?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Бојим се да он није човек ни мислио о томе, богами ни ја. У то време ми пробијемо коридор знате, то је страховито ангажовање, људи нам гину.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће да је ту било којекаквих потурања што ја не негирам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како можете ово да нам објасните имам списак за исплату припадницима ТО српске општине Зворник нека разлика за април? Сад је то очигледно кад је дошао Благојевић, пише: «Сагласан Марко Павловић», а доле пише: «Одобрава Видоје Благојевић»?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Очито се ради о некој конструкцији, дакле шта га знам, вероватно да су то биле општинске паре, не вероватно него сигурно, то су били Каракајеве паре, знате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије паре?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Из Каракаја, из фабрике.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Глинице?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па да, то су њихове паре биле, које је овај дао општини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не, питам вас истовремено и Марко Павловић и Благојевић Видоје?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па то вам говорим сад.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО и бригада, то вас питам?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја вам говорим да то не би требало да буде тако, дакле не би требало тако да буде, а ето ви имате податак да је тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај оптужени Бранко Поповић, значи не Грујић да је он 01. јуна бивши шеф ТО и да њега ту више нема, да он ништа више не ради цео јуни, значи кад су сва та убиства, да он везе с тим нема и да је то највероватније бригада пошто нема која трећа сад?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће да је бригада исплатила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причамо сад о платама господине Илићу, причамо о догађајима који су предмет оптужнице, убиство цивила на стотине људи. Он каже да је он 01. јуна бивши командант штаба ТО и да њега ту више нема, да се он низашта не пита, да је он 03. јуна дошао на седницу Владе привремене којом председава господин Грујић, који такође каже да појма нема ни са чим тим и да је он само рекао није та размена успела и он више не зна да је то све бригада радила. Ви сте командант корпуса у чијем саставу је та бригада, па нам то сад кажете, је л' то тачно што он каже да је он бивши командант штаба ТО 01. јуна и да он више нема везе никакве с тим догађајем?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће ако постоји записник о предаји, о реализацији оне наредбе Денчићеве коју сте рекли чини ми се од 30. априла, а ако то постоји записник онда је у реду да је тако, али бих ја сад поставио питање уопште он је тамо човек седео у канцеларији, ја не знам шта је он радио, писало је штаб ТО. Ја питам Бранка Грујића какав ти је оно штаб ТО.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже Бранко?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па каже знате ето ту је још, шта се после с њим десило да вам поштено кажем не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже господин Грујић да уопште није знао да су ти људи Дивичани, сад се враћам на њих, они су 27. маја покупљени из свог села цивили, мештани, жене и деца одвојени на исти начин као што су 01. јуна и ови били у Бијелом Потоку и жене и деца су отишли на слободну територијну, а војно способни мушкарци цивили смештени у Дом културе Челопек 28. маја, значи два дана, три дана пре него што ви долазите, он каже да он о томе уопште не зна, а ви причате да вам он прича у јуну месецу да некоме секу уши. Како нам коментаришете његов исказ? Он каже да он није уопште знао.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Пазите, он мени прича у јуну, а није рекао кад се то десило.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у јуну се десило?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам ја госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја вам кажем кад се десило. А како ви сад то коментаришете?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па никако Вам то не коментаришем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никако? Па је ли и даље остајете при свом исказу или је тачно што он каже да он не зна?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам ја госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам рекао то или није, то вас питам?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Лепо ми је рекао зашто би ја вама то рекао да није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што он нама каже да он не зна.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па добро, слушајте ако он тако каже, ја знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нека уђе овај сведок да му кажем да нећемо стићи данас да га испитамо. Како четири сата, где сте то прочитали? Почели смо у 10 до 10, значи мање од три сата. Па шта да радимо ваљда толико ови људи заслужују по мом схватању, не знам по вашем. Хоће ли доћи тај сведок?

Добар дан. Нажалост ми данас нећемо стићи да Вас саслушамо, па ћемо сад одложити претрес, Ви можете да идете па ћете доћи поново 07. септембра у 09:30 часова, ако хоћете да вам дамо позив, онда запишите. Хоћете 08. или 07., можете да бирате? Је л' боље 08? 07. је л' можете, 07. септембра? Добро. Уторак? Значи, 07. септембар у 09:30. Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 25 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес НАСТАВИ након паузе у 13:20 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам ја господине Илићу у праву ако кажем да асанација бојишта требало би да буде у надлежности војске?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Па добро, ко је персонално решење био за асанацију бојишта у јуну месецу у Зворнику? Ко је то радио?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Требало би команда бригаде да то организује, команда бригаде би требало да организује.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам ко је био персонално решење?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Откуд знам госпођо, не сећам се ни да смо формирали то, не сећам се да смо вршили асанацију званичну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А незваничну?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Незваничну се не сећам, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде одлуке и наредбе 19. априла Привремена влада Општине Зворник је донела наредбу о формирању комисије за асанацију па је та одлука 28. априла стављена ван снаге, тад је још увек ЈНА, па је онда том одлуком 28. априла стављена ван снаге ова одлука и те послове, одлучено је да те послове преузима командант штаба ТО Марко Павловић и 19. маја, значи недељу дана након што је

донета одлука о формирању војске Републике Српске командант штаба ТО Општине Зворник доноси наредбу о формирању комисије за асанацију бојишта. Имате ли ви информацију након 19. маја да ли се то нешто променило? Да ли је неко те послове преузео од оптуженог Бранка Поповића?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Имамо ли команду бригаде у то време?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ви мене питате или шта?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, значи ако није бригада формирана нема ко други да то ради него штаб територијалне одбране.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је 01. јуна формирана бригада, Ви, тако сте рекли?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нисам то рекао госпођо побогу. Ја сам рекао да сам ја примио дужност.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, причамо о зворничкој бригади. Колега вас је питао има ли бригаде 01. јуна, а ви кажете «како да не».
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па има вероватно али ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам да ли је неко ове послове преузео од господина Поповића?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Откуд ја знам да ли је преузео, било би нормално да је преузео јер то је посао војске, ко је војска њена је организација, а кога ће све ангажовати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он не каже да је неко преузео зато вас питам?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па добро кажем не знам ни да се то вршило, барем у нашој организацији није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете то је војни посао, је ли?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, војни посао је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже овако, у својој одбрани каже на моје питање везано за то он каже «не би ме изненадило да је то неко из војске наложио»?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па било би нормално да је тако госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна он ко је то, питамо вас можда ви знате?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Командант, све оно што се дешава у зони бригаде, дакле у зони борбених дејстава бригаде требао би да организује командант бригаде, друго је питање кога ће све ангажовати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојао контакт са штабом муслиманске војске у Тузли у јуну месецу?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нисам чуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телефонски контакт са штабом муслиманске војске у Тузли у јуну 1992?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Подсетили сте ме, телефон који сам ја имао као командант корпуса је исти онај који је пренешен цивилни и јавио ми се неки капетан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је пренешен цивилни не разумем?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Цивилни број, онај број који је команда корпуса имала у Тузли је задржан у Угљевику, неко техничко решење су нашли као што сам се ја рецимо из главног штаба јављао мојој супрузи као да је у Ваљеву, примера ради.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не схватам како цивилни број? Шта значи цивилни?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па ПТТ је то регулисао, дакле цивилни број ПТТ број.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПТТ број?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дакле, на тај број.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није онај специјални војни?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то мислите?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Није, није. Мене је назвао неки капетан који се интересовао, пошто је мени то сумњиво било шта се он, онда сам рекао ко сте ви итд.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то дешава?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па могуће ту негде у јуну месецу. Онда сам ја схватио да је то официр из бригаде у Тузли, Муслиман који је хтео да неком провокацијом да нешто сазна итд.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа вас нисам схватила шта вас је питао, шта вас је провоцирао?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Питао ме је рецимо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вас је питао?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Једног дана је тај број, на тај телефон јавио се и представио се капетан муслиманског презимена.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам схватила, да чујемо разговор о чему се говорило?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: «Је л' то команда корпуса»? Кажем ја «Јесте». Онда је тражио неке податке рецимо да ли је Миле командант бригаде да ли је он ту. Мени је било сумњиво то и онда кажем добро шта вам треба и тако. Онда ми је он, углавном послао ме је у «материну».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта вас је питао?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па побогу, питао ме је ко је командант бригаде, не сећам се детаља али вам говорим да је телефонски контакт са мном успостављен из Тузле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било приче о заробљеним Муслиманима да се интересовао?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма јок, ма ни говора, појма није имао. Па што то не кажете одмах брате?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, мене то занима?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма ни појма није нико спомињао заробљене Муслимане.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас, имам разлог зашто Вас питам.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па сигурно да имате разлог.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас због тога што господин Бранко Поповић, само да нађем где је тај део, каже да је постојала од војске информација да се налазе заробљени Срби у Тушњу на стадиону у Тузли, да треба ови да се размене да није он то сам нешто смислио него да је то од војске и није само он и други кажу?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Који је то датум?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. јуни?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па не сећам се госпођо. Ја такву информацију немам рецимо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је нешто мимо вас ишло?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па добро говорим чак можда је било али ја сам 01. јуна дошао да примим дужности и ту је било велики број информација које сам ја морао тог и наредних дана примити, али не верујем да не би упамтио да је пар хиљада људи на Тушњу поготову што Тузлу знам, могуће да је Бранко на неки начин то сазнао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, с вама нико није?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, могуће да је то са Денчићем вођен разговор.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови људи који су носили ту потврду и наводно тај списак заробљених Муслимана кажу да су тамо носили и у тој потврди има телефон штаба ТО, да ли о томе нешто знате да је био контакт штаба ТО Тузле и штаба ТО Зворник?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли постојао штаб ТО у Тузли?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па вероватно да јесте тамо постојао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ви некада као војска ангажовали цивилну полицију за у граду било ком у тој зони за неке послове ван борбених дејстава?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дошла је једна јединица из Београда, из Србије у Бијељину, ангажовали смо их за хапшење тих профитера,

пљачкаша и шта ја знам, али су се ови побринули па су врло брзо најурени. Дакле, полиција Републике Српске је интервенцијом код мене па кад ја нисам попустио онда су једноставно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули. Мислила сам нешто везано за чување неких објеката итд., цивилну полицију?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Јесте ли чули ви за Маринка Василића који је тамо био неки шеф у полицији у Зворнику? Јесте ли упознали таквог?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам како се звао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маринко Василић?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да ли је Василић био командант бригаде после Благојевића.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, није тај Маринко Василић.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: За тога не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли неког Милоша Пантелића?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не. Пантелића сам имао команданта у Бијељини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Многи сведоци кажу да је бригада много касније профункционисала, на пример овај човек из Брњица који је довео све те људе који су се населили у овим местима из којих су исељени Муслимани који су касније убијени Драгомир Васић каже да је тек 12. јуна батаљон, први батаљон у Петковцима формиран и да је тад и чета ТО Брњице ушла у састав те бригаде. Многи други сведоци исто тако говоре да је бригада тек практично заживела са Пандуревићем и да је у то време тек се формирала.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па знате шта, сигурно је да је бригада, што би се овако војнички рекло, стала на ноге, осетила су се њена дејства кад је Винко Пандуровић дошао, али је она постојала док је био Благојевић на климавим ногама, углавном држала је, имала је батаљоне и батаљони су били на положајима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у граду?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Шта ја знам у граду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било војске?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Јесте кад побегне с положаја било колико хоћете у сваком граду.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још једно питање само. Ви кажете ви сте били експерт за Сребреницу када нисте били ангажовани војно у том периоду, били сте се повукли 1993. колико сам ја схватила?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дабоме, 1993. сам ја отишао, а у Сребрници сам ангажован негде која је то осма, девета, тако некако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо сте били експерт?

СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у периоду јуни месец били сте командант корпуса Источно-босанског и врло мало можете да нам кажете информације, како нам то објашњавате?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја уопште нисам вас разумео што то доводите у везу уопште. Ја сам отишао 28. јуна 1993. године из војске. Дакле, Сребреница се десила 1995.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Ви нисте у војсци?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дабоме.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Очекујем да би бар толико могли да знате о овоме кад сте ви били командант тад нисте били ништа у војсци је ли тако?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, али тада су мени адвокати дали пар хиљада страница и то и оно што каже одбрана и оно што каже тужилац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја вам сад показујем, а Ви ништа не знате? Ви не знате ни кад вам покажемо, а камоли без.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Немојте ме тако госпођо, то, не спадам у те. Ја сам тамо бранио правду, имао сам стварно задатак као стручњак да тог човека спасим од безобразлука, од потурања нешто што се није десило, знате, а овде баш немам никакав разлог, стварно сам рекао оно чега се ја сећам да ли се то господи што седи иза мене свидело ја то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо кад буду питања постављали.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће да ће ме подсетити на нешто што ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда ће подсетити. Добро.
ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Извините, сад сте рекли да сте Ви стручњак, а за коју врсту питања?
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја сам стручњак официр, моја последња дужност је била да се бавим теоријом и праксом руковођења и командовања.
ПУНОМОЋНИК НАТАША КАНДИЋ: Значи, специјалиста за.
СВЕДОК ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нисам ја себе тако назвао.
НАТАША КАНДИЋ: Значи специјалиста за?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нисам ја себе тако назвао.
НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте експерт, експерт је специјалиста.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Тако је Благојевић тражио да му ја будем тај. Дакле, искључиво Благојевић је тражио, адвокати су мене нашли. Свакако, нормално да смо се припремали доста дуго и ја сам се појавио тамо.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, овај, вероватно је то у вези са тим, овај, рекли сте, нема везе са предметом, али сте то овде рекли да је то, ово у Сребреници била историјска срамота, па нисам разумела шта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада о томе, хајдемо молим Вас.
НАТАША КАНДИЋ: Само да видимо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо о томе сада причати.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ви то знате као и ја, што то питате, Ви то све знате исто као и ја.
НАТАША КАНДИЋ: Па, ја знам.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Онда што питате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда је то неспорно, нећемо сада то причати. Ако се убије хиљаде људи, нећемо сада о томе причати.
НАТАША КАНДИЋ: Не, али ми није јасно када кажете, Благојевић је тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо молим Вас на оптужницу.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Није Благојевићева срамота.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О сазнањима.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не Благојевићева, нечија друга срамота, а Ви знате чија.
НАТАША КАНДИЋ: Па, Младићева.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам ја то, то Ви кажете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сада причати о томе.
НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, рекли сте нам, овај, да сте, кажите нам, овај, када Ви долазите тачно у Зворник?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Вероватно 01. јуна.
НАТАША КАНДИЋ: 01. јуна сте кренули са овом својом процедуром.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Претпостављам да је то записник има ли, пре 01. јуна није, зато што сам 01. јуна ујутру из Црне Ријеке хеликоптером дошао у Угљевик. И ако сам истог дана, а мислим да јесам, дошао са једног крила сам почео, а завршио сам тамо негде у Босанском Броду.
НАТАША КАНДИЋ: Не, ја Вас питам, из Београда када сте дошли?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Такође, да ли је то био 30. или 31. мај.
НАТАША КАНДИЋ: 30., 31. мај?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
НАТАША КАНДИЋ: И рекли сте нам, овај, кажете, добровољно сам, овај, отишао да допринесем одбрани српског народа.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Управо тако, госпођо.
НАТАША КАНДИЋ: Да, то су Ваше речи, а ја Вас питам, шта се то догодило да Ви, официр на катедри, значи то значи је једна позиција,

шта се то догађа да Ви све то остављате и идете у Босну? Који је то догађај?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: То бих ја могао да питам Вас, шта се то догодило да Ви и ја не будемо на истим позицијама.
НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, ја Вас питам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нема везе са оптужницом, његов ангажман него сазнања везана за ове догађаје, молим Вас.
НАТАША КАНДИЋ: Има, молим Вас, како да нема везе. Ја хоћу да га, овај, да га питам, да ли је узео годишњи одмор или како долази, молим Вас, неко ко је запослен, зато што господин сведок каже, неки добровољци, а он је добровољно дошао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није спорно да је он командант корпуса.
НАТАША КАНДИЋ: Ја само питам на који начин је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нема везе.
НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, да ли је онда и de iure командант?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, па имамо, командант Источно-босанског корпуса.
НАТАША КАНДИЋ: Не знам ја, знате, постојала је читава једна комисија која је радила на тим папирима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не негира он ово што пише да је командант.
НАТАША КАНДИЋ: Само нека нам каже, како долази, да ли узима годишњи одмор?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Госпођо ја 30. јуна 1992. године пуним 40 година пензијског стажа и могу да идем у пензију. И да нисам отишао у Босну, ја бих те године вероватно отишао у пензију, крајем године. Пошто је све то тако било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте да сте постављени.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, лепо када ови траже, ја кажем, ја ћу да идем тамо.
НАТАША КАНДИЋ: А ко тражи?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Тражи штаб, Главни штаб Војске Републике Српске.
НАТАША КАНДИЋ: Тражи да Ви дођете и постанете.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не само ја, него да дођу официри рођени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо већ чули.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: И ја се ту јавим и да Вам кажем, од нас неколико стотина.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, ко Вас поставља за команданта?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Поставља ме командант Главног штаба.
НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам, овај, да сте Ви поделили, подељене су женевске конвенције свим војницима.

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам, нисам рекао војницима, него официрима.
НАТАША КАНДИЋ: Официрима. Колико сте имали официра?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Откуд знам колико сам имао.
НАТАША КАНДИЋ: Не знате, али.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: На моју.
НАТАША КАНДИЋ: Организовали сте.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дабоме и то је.
НАТАША КАНДИЋ: Само бих Вас онда питала, пошто сте, овај, значи и експерт и веома владате женевским конвенцијама, да нам само наведете одредбу прво које женевске конвенције и одредбе када Ви кажете, ти затвореници су били затвореници српског народа. Па сада да видим, која то женевска конвенција има тај овај, појам и који је то члан?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: То је госпођо најобичнија провокација.
НАТАША КАНДИЋ: Молим?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: То је најобичнија провокација.
НАТАША КАНДИЋ: Није, Ви сте рекли овде да су они били затвореници српског народа.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нисам, то је стара Ваша ствар, ја то нисам рекао.
НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, рекао је затвореници српског народа.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, то сте Ви измислили.
НАТАША КАНДИЋ: Само да ми каже одредбу, женевску конвенцију да знамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема те одредбе, идемо даље.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нема госпођо, немојте, то је Ваша стара ствар. Ја Вас сада препознајем у политици, у политици Вас познајем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
НАТАША КАНДИЋ: Ја се не бавим политиком.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, ја читам «Политику».
НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам овако да све време овде да не знате ништа осим што сте информисани, чујете да има неких појединачних инцидената, па наводите да Вам је оптужени Грујић једном рекао, рекао за Репића да је некоме откинуо ухо. Онда нам исто тако кажете да, члан већа – судија Крстајић данас је рекао, помињали сте Жућу, па сте рекли, упадају да врше злочине. Е сада, Ви сте командант Источно-босанског корпуса, шта Ви радите, предузимате када чујете, ето да се врше неки злочини, шта Ви онда радите?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Врше се појединачни злочини, тако сам рекао.
НАТАША КАНДИЋ: Да, појединачни злочини, шта радите?

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Протерујем те из војске, из зоне корпуса, чиним оно што могу, забрањујем да дођу, договарам са Бранком Грујићем да се више не појављују, они се опет појаве. У чијој организацији, то Вам ја не бих могао рећи.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли постоје неки, тако је и пре него што сте дошли ту, како протерујете некога ко нешто ради незаконито, постоји нека обавеза по закону ако сазнате за извршен злочин?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Аисолутно, када се прогласи ратно стање, онда.
НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, нема то везе господине са ратним стањем.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Е нема ништа, госпођо, онда се сматра.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је проглашено, Ви врло добро знате, доносите женевске конвенције и знате да се оне примењују у оружаним сукобима.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мени не можете причати, ја причам брже него Ви. Ништа то што Ви причате не можете да се, ја сам те људе терао из зоне.
НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, нисте Ви неко тамо коме је дужност да тера, Ви сте тамо командант да спроводите закон.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дабоме, узео ја улогу полицајца, госпођо и ја их терам, ја их терам.
НАТАША КАНДИЋ: Закон, па Вас ја питам, шта Ви радите? Молим Вас, шта значи терати?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја их истерујем.
НАТАША КАНДИЋ: Узмете штап па их терате, Ви сте командант.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нека сам, нека сам командант.
НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас питам у вези са законом, пошто сте и донели женевске конвенције.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Пустите то, госпођо.
НАТАША КАНДИЋ: Па, имате обавештење, сазнање, непосредно сазнање.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дајте ово молим Вас прекините, ово су најобичније провокације на које ја нећу да одговарам.
НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, зашто је провокација ако га ја питам када сазна да се догађају злочини, шта предузима?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма, немојте да ми грађанска права.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас питати, како сте их терали, конкретно, када, кога, како и да ли сте поднели неку пријаву или да ли сте војну полицију ангажовали?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Бранко Грујић је регулисао то, са полицијом својом, дакле, оно што је било у цивилном, а ја говорим да сам их, да ли два или три пута срео, знам сигурно на Црном врху, када сам пуцао, то знам, а где сам да ли су били код Власенице или на другом месту, то се више не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то Бранко Грујић са својом полицијом, то нисам схватила?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, Бранко Грујић има ову јединицу полиције и нормално би било да их протера одатле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел их протерао?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Вероватно јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нема, после их неко време нема, па опет дођу и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
НАТАША КАНДИЋ: Ево молим Вас, пошто, рекао нам је, овај, да је он, мислим на њега као команданта, да је био задужен да дели оружје, муницију и храну. Па, моје питање је, пошто помиње Жућу, да ли је Жући и његовој јединици делио оружје и муницију?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Боже сачувај, боже сачувај.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли је Пиварском?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ни њему, не, не сигурно.
НАТАША КАНДИЋ: Да га подсетимо да је, да постоји, да смо данас видели документ о томе како се Пиварски, његова јединица придружује корпусу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да не зна. Ми имамо доказ писмени, он каже да не зна.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: То што се он налази на неком платном списку, ја Вам то не могу ништа рећи.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли он за јединицу којом, та група са Пиварским, јединица, да ли је то, овај, јединица, одакле она ту, да ли има неко сазнање?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни рекао да зна за ту јединицу.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, није.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да је чуо.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли Никола Денчић има право да доноси одлуке, наредбе мимо команданта корпуса или је он у позицији да доноси одлуке или?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никола Денчић је био командант корпуса пре њега.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, да, 30. маја, али он оставља један документ, документ којим распоређује овај оптуженог Бранка Поповића на место официра за везу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да не зна за ту одлуку, сведок каже да не зна.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја га тамо нисам, не сећам се да сам
НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли може да нам каже, ево као експерт, шта то значи овај када је неко распоређен ту за официра за везу са Републиком Југославијом?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате каква је то функција официр за везу?
НАТАША КАНДИЋ: Са Савезном Републиком Југославијом?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Пазите, ја знам које послове је он радио, то не знам, а знам да је официр за везу практично човек кога одређује командант за везу са неком институцијом, са неком командом, са неким надлештвом и тако даље по конкретним задацима. Дакле, не уопште, него му се тачно одреди задатак или задаци које он има да изврши. Које задатке је Денчић дао господину, ја то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите сутрадан да будете тај Денчић.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да Вам кажем, госпођо, па нисам ни знао да је, први пут сам чуо данас да је тако нешто постојало.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни знали да таква функција постоји?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, каже господин Поповић да је Вас упознао и да је он имао задатак, ево, да Вас је упознао када је отишао да се договори са корпусом шта ће му бити обавеза, да је он био једини помоћник команданта за пропаганду и информатику, а да је функција официра за везу са СРЈ била да помогне војсци у вези снабдевања са горивом, муницијом, храном, да је то на нивоу корпуса и да то нема везе са ангажманом јединице.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је он дошао код Вас да Вам се ставио на располагање?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ако ме подсети, ја то нећу негирати, али ја се не сећам да је тако нешто постојало и да је он код мене дошао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питања.
НАТАША КАНДИЋ: На Ваше питање је у вези са, откуд војска да обезбеђује овај, Школско-технички центар и каракајска чета, он је рекао да је, овај, Благојевић једини могао наредити каракајској чети да обезбеђује школу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се не сећам да је тако нешто рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, записала сам, али мени, овај, моје је сада питање, да ли он зна за каракајску чету?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је причао углавном како би требало да буде, а све што како је било, он не прича како је било.
НАТАША КАНДИЋ: Ја питам, да ли је он знао у то време за каракајску чету?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Рекао сам да не знам, вероватно да је та каракајска чета постојала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не зна ни за затворе, а камоли.
НАТАША КАНДИЋ: Он прича хипотетички, каже, не уствари хипотетички, како би требало да буде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, све што он прича је како би требало да буде.
НАТАША КАНДИЋ: Да ли, овај, да ли је, тада, да ли је, да ли зна где се налази тај Школско-технички центар?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: У Каракају.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знам где је фабрика, у фабрици сам био, а где је Школски центар, то не знам рећи, ако је негде близу фабрике, онда је у реду.
НАТАША КАНДИЋ: И сада једно исто питање, е то је баш оно што је ваљда на то лако да одговори, јер то је оно како би требало. Ако је значи на ратном подручју, борбена дејства, овај, да ли сада, ко позива неког стручњака, патолога војног, да дође на, овај, ту територију где је рат, где је ратно подручје, где, ако има потребе? Да ли, на пример, овај, да ли Ви познајете, знате ко је професор Зоран Станковић?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Упознали смо се у Скеланима.
НАТАША КАНДИЋ: У Скеланима? А да ли сте га видели у Зворнику?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било пре њега, у мају.
НАТАША КАНДИЋ: Не, не, он долази, професор Зоран Станковић је у Гериној клаоници вршио.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 04. маја.
НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је 01. јуна, није у јуну био, немамо ниједан писмени доказ, нити он каже.
НАТАША КАНДИЋ: Говорио нам је овде да је био у клаоници.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, у «Алхосу», у «Алхосу», не у клаоници, него у «Алхосу»:
НАТАША КАНДИЋ: Био је, на моје питање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, знам сигурно, идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: И ја знам сигурно да јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, није у клаоници, у «Алхосу» 04. маја.
НАТАША КАНДИЋ: Долазио је, професор Станковић је био у Гериној клаоници.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 04. маја је био последњи пут у Зворнику.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Али ћу Вам одговорити да је Главни штаб тамо позивао преко Министарства одбране и преко начелника Генералштаба у Југославији да патолог дође, дакле, патолог не би дошао сам. А када сте ме питали, када сам га упознао, јесам, упознао сам га, то ћу да Вам кажем.
НАТАША КАНДИЋ: Ко њега позива?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Упознао сам Зорана Станковића када је обрадио Митровић, Митровић, сећам се презимена, једна тако девојчица двадесетак година, коју су Муслимани измасакрирали, направили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: То је негде фебруар 1993. године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо, ово је јуни 1992. године.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, то али испод дојке су крстови.
НАТАША КАНДИЋ: Ко њега позива као, обзиром да је професор Станковић овај, војни стручњак, војни патолог, ко њега позива, по чијем позиву он долази? Да ли по позиву цивилне власти или треба да га позову војне власти?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма, војне власти, Главни штаб га је звао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али то се не односи на овај период, према томе.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, али значи питање је, под условом да је он био, да има података да је био у јуну месецу, овај у Зворнику, значи опет би, значи дошао, да је био, дошао би по позиву, по војном позиву, по позиву војних власти, јел тако?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, Младић би га послао, односно Главни штаб, начелник санитета.
НАТАША КАНДИЋ: Добро. И само питање, када сведок сазнаје за овај догађај у Каракају, за убиство уопште, уствари да ли уопште зна он?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас је рекао, на питање колегинице, рекао је данас.
НАТАША КАНДИЋ: Да је данас чуо?
ЧЛАН ВЕЋА - СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да је данас чуо.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја ћу поставити пар питања господине Илићу, ако можете да, пошто смо се већ мало и заморили, да мало краће

и конкретније одговарате да би брже прешли преко ове неке проблематике која, ја мислим, да би требала да се рашчисти, нешто нам је остало нејасно са становишта одбране, знате. Да ли сте Ви упознати о формирању Војске Републике Српске и када је та одлука донета и да ли је донет Закон о народној одбрани пре него што сте ступили на ту дужност тамо?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нисте?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А реците ми, овај, да ли знате да је формирана Војска Републике Српске?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знам, како да не.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када је донета та одлука?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: То би морало да је негде у марту, знам да је у Бања Луци.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У марту?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, априлу, априлу, мају, тако негде, у Бања Луци. То ми је колико се сећам, Младић причао.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Чекајте, зар Ви, није то био можда састанак тог експертског Вашег извештаја, то су кључне ствари?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није значи?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не. Немам ниједан разлог да Вам не кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је експерт за 1995. годину.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, али он је експерт о свим и војним и полицијским прописима који су донети о учешћу и организацији, али добро, нема везе, сада да се не удаљавамо. 12. маја 1992. године, ево да Вас ја информишем је донета одлука о формирању Војске Републике Српске, Закон о народној одбрани је донет иза тога одмах, значи. У члану 2. те одлуке каже се да досадашње јединице и штабови територијалне одбране преименују се у команде јединице војске, чију ће организацију и формацију утврдити, па посли ти органи неки који су, значи задужени. Ово Вас питам само због следећег, да ли сте Ви поштовали одлуке те врховне команде или сте Ви ситуационо на терену се сналазили или сте били у некој хијерархији или сте били у некој организацији у тој војној?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја сам био потчињен команданту Главног штаба.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јасно нам је то, мене интересује, да ли сте, значи, поштовали одлуке које долазе из претпостављене команде?

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Како да не.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Поштовали сте?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Како да не.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И имали сте та одређена задужења и њих сте спроводили, јел тако?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Пошто сам и ово да Вам кажем, пошто сам аутор Правила корпуса војске, изашао је негде 1996., 1997. године, онда сам знао нешто више него остали и радио сам онако како мислим да треба, чак и онда када нисам имао неко конкретно наређење. Дакле, надлежности команданта су увек регулисане.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро и Ви сте поштовали, спроводили сте те одлуке?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, Ви сте рекли, од 01. до 04. примопредаја дужности, мене интересује у тој почетној фази, морате да обиђете доста јединица, установа, 35.000 људи под Вашом командом, колико сте Ви пута били у Зворнику у том периоду од 01. до 04.?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да сам био само једном.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Само једном? Добро, а реците ми, Ви тамо идете на примопредају са својим тим органима из команде, јел тако?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, углавном смо били начелник штаба и ја.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Начелник штаба и Ви?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Јер је и он био нови.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јел био неки орган безбедности са Вама?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Чак мислим да га тада и немамо.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Знате ли неког мајора Тошковића?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Презиме ми је познато, али не знам ко је.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Знате да је био мајор неки орган безбедности у Вашем корпусу?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знам, али не на почетку.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тада?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не на почетку.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, на почетку је био капетан, родом из околине Бијељине, то знам. Могуће да је Тошковић касније дошао.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада да се вратимо у тај Зворник. Где се одржава тај састанак, да ли можете да нам кажете?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Приликом примопредаје?

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Тако је.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: У команди бригаде.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У команди бригаде?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Али смо посетили, да ли пре или после, посетили смо председника општине.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А он није био на том састанку, колико сам схватио?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да јесте, јесте, имате право. Дошао је председник општине.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знам ја, нисам био.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, председник општине, могуће да је још неко био из органа власти, али то ја не бих могао да се сетим, у канцеларији команданта бригаде. То је било у некој фабрици, на спрату горе.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро. И ту се обавља тај разговор, јел тако?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Јесте.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када први следећи пут виђате Брану Грујића, да ли можете да кажете, да ли је то у јулу, у јуну, или јулу или у августу или у том међупериоду?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислим да је у јуну.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: У јуну.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте долазили у Зворник или он код Вас?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, мислим да Брана код мене могло је да је дошао само једном, а ја пошто ја нисам долазио код Бране.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, разумем ја.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Пошто сам проценио и видео да стање у тој бригади, баш због команданта није на завидној висини, онда сам долазио чешће, па богами понекада бих се само јавио Бранку да сам ту, па би се видели или не би видели.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Говоримо о јуну?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: У јуну вероватно да сам био, ту негде око 15.-ог, не бих сада могао да Вам кажем тачно.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Чешће сте били или сте били са Браном колико пута, мене само то интересује?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не верујем да сам био више од једном.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, тако реците. Е сада да ми кажете, паралелно са том војском, Ви сте рекли тамо да постоји и полиција. Да

ли знате, да ли полиција има своје неко руководство, да ли постоји неки министар полиције, да ли има неко седиште, да ли знате за Центар јавне безбедности у Бијељини?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знам, дабоме, постоји Центар јавне безбедности.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Коме је та полиција, ко руководи том полицијом?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Претпостављам, не претпостављам, Влада, Влада Републике Српске, односно касније ће бити Републике Српске, а како се тада звало, али ти људи су нама били потчињени само када.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не причам то, то сте објаснили, јасно је то, не причам.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ништа друго.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја причам да Ви знате, значи да постоји полиција. Да ли знате, колико полиције има у Зворнику?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Шта сам?
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Полиције, да ли знате колико полицајаца има у Зворнику?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Немам појма.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате? Ово Вас питам што сте у једном тренутку рекли, овај, Бранко Грујић са својом полицијом.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, претпостављам, кажем, није његова, добро, има, .био је начелник МУП-а.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Морате бити прецизни, знате, овде су јако осетљиве ствари.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, у праву сте.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ако Ви кажете да Бранко Грујић командује полицијом, ако има неки министар полиције, па Центар безбедности, па чекајте, како Бранко Грујић може командовати полицијом? Ево ја Вас сада питам.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нисам рекао да Бранко Грујић командује.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Рекли сте то, извините, морате бити прецизни, то је јако тешка ствар. Ја Вас зато питам.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, знате 'шта, ја јесам студирао право, али давно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте мислили када сте рекли Бранко са својом полицијом?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мислио сам, полиција која је њему ближа него мени. Дакле, Бранко и начелник, како се то зове, секретар за унутрашње послове у општини могу да буду блиски, а са мном нису.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А откуд знате за однос, јел можда знате да су они блиски или да су можда у сукобу, можда он тражи да тај шеф полиције?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нисам.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате то?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нисам се тиме бавио, извините.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Онда ја Вас само молим да будете прецизни, јер имају последице зашто Вам то говорим, мислим по њега.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће, могуће.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Видите, Ви сте у једном тренутку рекли, овај, да је око тог формирања тих јединица, постављења, када сте Ви дошли кажете, пет или шест батаљона полиције је било на подручју општине.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Какве полиције.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Извињавам се, извињавам се, овај, батаљона, војних батаљона.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Војске, дабоме.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јесте и да је била команда и да је био командант и тако даље. Мене интересује, за време тих активности, да ли знате где се налази документација тих јединица из тог периода, сада?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сада не знам где се налази. Знам да све што су имали, у Хагу је, то знам сигурно. Они све знају, више него ми овде.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада, рекосте да је било ту неких проблема са јединицама и рекли сте да не знате ко је те јединице слао, а да Вам се Брано жалио на те неке и објаснили сте тај један случај како Вам се жалио. Јел било проблема и са тим капетаном Драганом који Вам је он истицао или сте то Ви закључили из неких других Ваших органа?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, Бранко ме је, колико се сећам.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Само за ово?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не, мислим да ме је Бранко и позвао када је капетан Драган дошао, али не сећам се ко, да, Благојевић није, јер када ја дођем, Благојевић није ни присутан, Благојевић је био негде на терену када сам ја стигао.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли Ви знате.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, 01. јуна?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не знам када је то капетан Драган дошао.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте рекли половином јуна, тако, чини ми се.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Око половине јуна.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Око Дивича тог, када сте ишли, та извиђачка показна вежба.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Благојевић?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ваљда је отишао у неки батаљон, то Вам је 25, 30 километара од фронта.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам 01. јуна.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не, говорили сте о некој показној вежби тој. Ја сам схватио да је то половином јуна.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: То је капетан Драган изводио импровизирајући да покаже мени, рачуна да сам ја лаик, а дозволите, све је то прошло мени.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је у том периоду било какво у подручју Вашег корпуса, какво војно судство, тужилаштво?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Е сада, опет ме немојте хватати за време. Формирао сам суд у корпусу, договорио сам се са председником овог суда.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Цивилног?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Овог војног који је био овде.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Овде је претходно био мој друг, па је мој друг отишао у пензију. Ако ми кажете како се звао, онда ћу ја Вама рећи је ли тај.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знам како се звао.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Послао сам тог, мислим да је то био човек из Шамца, правник кога сам ја послао овде и формирао суд.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А када је то било, да ли знате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, ту је негде.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је било у јуну месецу?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, не.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Какви, то може да буде тек .у августу, чак може да буде и у септембру.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је у вези догађаја на подручју општине Зворник какав орган безбедности из Вашег корпуса вршио какве истражне радње, обавштења, службене забелешке, прикупљао и сачињавао извештај?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није Вам познато?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: На територији Бијељине, да, имам информацију, али у Зворнику не.

Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Знате ли неког Милана Станковића из Војне безбедности, капетана, не знате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро. Он каже да је тамо ишао. Е сада мене интересује, видите, Ви сте значи, овај, у функцији и када рекосте тај Батковић се формира?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, кажем, негде средином лета.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Средином лета?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Већ, можда у јуну већ.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте рекли да, овај, има доста проблема на тој целој, подручју тог Вашег корпуса, а овај, и има цивила. Да ли цивили, не цивили, заробљеници ти, Ви сте рекли заробљеници, јел тако, заробљеници, да ли је Вама, овај, познато да овај, у том периоду у тим борбама око Зворника, има у зонама неких цивила где су у зони тих блиских борби, да су они у опасности, што кажете, и са једне и са друге стране? Има ли цивила Муслимана?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће да има, сигурно. Чак претпостављам да, вероватно ми је неко и рекао да их чак зато и склањају, да.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је тада када сте Ви дошли тамо, да ли тада влада мир тамо на подручју зворничке те бригаде и зоне борбених дејстава или има ратних дејстава или се гине или су борбе или људи мирно живе тамо?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, нема неких нарочитих борби, сем ако не рачунамо испаде горе на Црном врху када Муслимани провале. Нешто се не сећам да у то време имамо нека интензивна борбена дејства зворничке бригаде.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: У јуну месецу?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро. Е сада ми реците, да ли овај, је одлучујуће, што рекосте Ви, формирање овог Батковића, то што сте причали са Браном Грујићем, или је укупна та ситуација са свим тим општинама?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сигурно је са свим општинама. Међутим, поценио сам, то сам Вам и рекао, да су те паравојне формације биле вероватно због близине границе јаче њихова дејства изражена, па је то био један од разлога. На моју интервенцију, Младић је онда ваљда дао задатак свима, па смо то формирали.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Значи, ипак је то дошло од претпостављене команде?

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Младић је званично, видели сте да ме Младић зове и пита, зашто нисам формирао то, а ја мислим да сам био формирао, само нешто не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за кога да формирате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: За тај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога да формирате логор?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: За кога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За које људе?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, говорили смо, цели дан причамо о истим стварима, за људе који су за мене заробљени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли их? Ви рекосте не знам
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Госпођо, како нема.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да су заробљени 01., не знате Дом културе, не знате школу.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Опет Ви, ја не верујем да би.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате, где су ти људи одакле ће доћи у Батковић?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам ја одакле ће доћи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико их има, знате ли?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ни то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одакле су?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ни то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта онда знате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Тек када дођу, ја онда, ја онда сазнам. И сада када дођу лепо, то су, кажу, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где када дођу?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Када дођу у Батковић, онда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па ваљда прво га формирате да би дошли, зашто би.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма, формирали смо, ја сам заборавио када смо формирали то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, зашто формирате када не знате да их има и не знате одакле су и не знате колико их има?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Боже, чиме се Ви.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто формирате?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Јесам Вам малопре на почетку лепо рекао, лепо сам рекао зашто сам формирао, када сам формирао, све сам то лепо рекао, разлози који су.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Извините, ако могу само да наставим. Да ли је било доступно Црвеном крсту да дође у тај логор?

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Негде, јесте, не, сада испочетка не, а после негде, вероватно у септембру месецу, или крајем августа је и Црвени крст могао да дође.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, постоје неки извештаји, знате, из тог Црвеног крста да су обишли тог и тог дана, зато Вас ја питам, али, мислим сада тачно не знам када је то.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Јесте, јесте, чак сам, да Вас подсетим, чак сам те из Црвеног крста довео па им показао једног обавештајца да живи као и ја у Бијељини, али то нема везе са Зворником.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е сада да се мало вратимо на овај, јуни месец у Зворнику. Ви сте рекли, цивилна власт, нема војне снаге. Ја Вас питам за Привремену владу, за Брану Грујића, за општину, значи Зворник, у јуну месецу, да ли Брано Грујић као председник цивилне власти, располаже са каквим војним јединицама и да ли он може њима командовати?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не може да командује, колико ја знам, није их имао, богами да је имао, ја бих тог Брану Грујића, лично ја ништа не могу, али бих тражио да се против њега предузму неке мере, јер то би била посебна војска.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ви сте рекли, поред те војске која је, мора бити под том командом Вашом и тих Ваших команданата војних, постоје те неке паравојске и Ви предузимате мере да се они протерају, јел тако и имате сукобе са тим Жућом и са, овај и са капетаном Драганом. Да ли Ви као команда, сем тога што кажете да лично покушавате да их отерате тим неким пуцањем на путу, значи као команда, још неке мере, још неке органе укључујете да се то стање разреши?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, извештавамо Главни штаб и на нашу интервенцију се Главни штаб ангажује око оног солитера, где је тамо било педесетак.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јел Вам познато да су у том периоду сви они похапшени од неких специјалних јединица?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, да, мислим да јесу.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли Вам је познато да се против тога Жуће или његовог брата Репића повео у Шапцу кривични поступак за ратни злочин?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знам и да су осуђени, чини ми се на дванаест година, то сам прочитао у новинама.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А да ли је овај, Ви кажете неко враћа те људе. Значи Ви их тамо протерате, кажете, вероватно неко их шаље из Србије. Да ли можете мало, ево овако, ми смо сада у једној ситуацији,

значи, неко од цивилних органа власти овде кривично одговара за нешто што, да ли је могао, да ли није могао преузети, то ће суд оценити, али да ли Ви можете нама рећи, ево, шта, ко то гура те људе, ко то шаље те људе који су, видите, не можете ни Ви као командант корпуса, како може Брано Грујић као пекар тамо да их смири?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Још мање, сигурно.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А да ли можете да нам кажете, ево овако, официрски што Ви кажете, позивате се на част.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ево овако да Вам кажем, Брано Грујић.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ко то руководи са тим, које су то тајне неке позиције, шта се то дешава тамо?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дозволите, рецимо зазвони телефон ујутру и Брано Грујић каже, господине пуковниче, они опет дошли. Који, бре, Брано? Каже, па Жућо и то друштво. Рецимо мој, како да кажем, неки лични закључак је, ако ја једанпут, други пут или не знам колико пута предузмем мере да се они протерају и опет се врате, да има нека организација, сила, тело које их шаље поново, па сада претпостављам да није Брана Грујић сигурно, јер што би ме звао побогу човече, када су њему већи терет него мени.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Али, он нема ни војску ни полицију, Ви кажете.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нема и зато зове мене.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците ми, да ли постоји нека јединица са ове стране Дрине, нека команда, са ове стране, из Србије?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Војске Југославије?
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Која има неке тамо задатке или нешто, ко зна шта?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ако не постоји у Љубовији, ја не знам да је била негде, не знам да је била.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Има ли каква јединица са ове стране Дрине да има нека задужења везано за то Подриње, чак и за Зворник и за тај део, да се пита нешто о томе?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам где је била она оперативна група.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Е па ја случајно знам да постоји нека оперативна група али нећу то да ја кажем, питам Вас, ако хоћете да кажете, али не морате.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Што да не кажем?
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Реците онда.

Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мића Делић је мислим био командант. То је била нека оклопно-механизована група или моторизована.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јел била нека јединица у Гучеву?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Нисте имали контакте у том периоду?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Али сам код Миће био и чак ми је Мића нешто помогао око муниције, хране.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Чекајте, јел било у том периоду у Вашем корпусу погибије неких старешина са ове стране, да су прешли са тенковима ноћу тамо, почетком 1992. године, када сте Ви били командант корпуса?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не сећате се?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Витиница, Ковачевић тамо, не сећате се те операције? Добро, немам више питања.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама причао Брана Грујјић да Привремена влада плаћа све те добровољце, они су сви на списковима овде? Јесте знали то? Имамо исказе сведока.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Које добровољце, војску?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војнике?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Војнике плаћа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољце.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, ако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припаднике територијалне одбране из Србије који долазе.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: За то не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који кажу да су у територијалној одбрани?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам за то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединица Пиварског, јединица Жуће, Нишког?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам за то да их неко плаћа и ако их плаћа, ко их плаћа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам није рекао?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не, али ми је рекао да војску, дакле то са територије општине Зворник, плаћа, добро се сећам када ми је рекао, пуковниче, имају они већу плату него председник општине у Бијељини.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко они?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Војници, дакле његови војници, никакви убачени.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији његови?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, са територије општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово за добровољце нисте знали?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ма, јок, какви.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је сада тек речено?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сада.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је ново сазнање? И сада опет није јасно, зашто то њих Брано, зашто Вама стално Брано јавља да их тера, шта они то раде, па их он тера, због чега?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Мора да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно, шта они то раде?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Брани је било довољно да се они појаве тамо, направиће вероватно међу становништвом нешто што не би било у реду, а мора да се Благојевић није сналазио на дужности довољно, па је Брана уместо да се обрати Благојевићу, звао је мене. Другог тумачења немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам шта раде?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Откуд знам шта раде, побогу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли питате Брану зашто?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Чим се он појавио, то је лопов, госпођо, ја имам податке да је лопов. Знам да су они доле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због лоповлука?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, због лоповлука, због убистава, због пљачке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којих убистава?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, ако су доле у, рекао сам Вам, да је тај одсекао ухо, рецимо, мени је то довољно за читав рат, за читав живот, а не рат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Брана каже, одсекао му ухо и шта сада са њим?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: И натерао га да једе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта сада са тим човеком који је то урадио?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, протеран је тамо, побегао је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Протеран или побегао?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, и једно и друго
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу га ухапсили?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Никада га ја више нисам срео, тог Репића, али Жућу јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте Репића срели?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не сећам се, негде у почетку. Чак нисам ни знао да је Репић, него тек после су ми рекли да је то Репић, да је Жућин брат

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте га срели?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: На Црном врху.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У почетку, чега, Вашег боравка тамо?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 01. јуна?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам каже Брано, какав је то војник?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Шта каже Брано? Брани они сметају тамо, збуњују људе, без обзира о коме се радило. Брано зна да они нису из бригаде. Брано такође зна да Благојевић не може са њима да се избори, онда зове мене.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро малопре када Вас ја питам за оно исељавање, када Вам читам оно политички органи, па Ви кажете, ето то они раде, ко то ради?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Откуд знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исељавање?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не знам, војска то не ради, али ја то не знам ко ради и то није мој посао да знам, ако се то тако ради као што Ви кажете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што ја кажем?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате Ви питања, колега?
Адв. ЗОРАН ДРЉАЧА: Немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања. Ево можете ту да седнете тамо.
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Добар дан. Ја ћу врло кратко. Поштовани команданте, у једној ствари се само нисмо сложили, мислим да сте Ви ту ствари помешали, а то је највероватније по питању извештај овог Милана Станковића Вашег истражитеља који је горе долазио и истраживао овај ове злочине у Зворнику и он је поменуо једне прилике да је затекао оног човека у затвору у Суду за прекршаје који није имао увета, па је једва.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада Ви, сада дајете одбрану?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Молим Вас, немојте ме питати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања, молим Вас питање поставите господину Илићу. Прво питања, после ћемо примедбе.
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Хвала лепо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите поставите питање сведоку. Изволите даље.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволићете, Поповић Бранко, дозволићете прво да ставим једну малу примедбу. Ја нисам имао информацију, него

сам добио информацију о заробљенима у Тузли од стране војних власти из бригаде, а од мене је тражено само да извршим, да се организује куцање. Према томе, није од мене потекла информација о заробљенима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте и рекли, од кога сте добили. Ево сада је прилика да се види.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја сам онда, ја сам онда погрешно разумео, извините.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо, ево сада ту је човек па да видимо, од кога сте добили.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Па, добио сам од Благојевића који је био у Зворнику и од овога Јокића. Њих два су били у штабу ТО. Но, имам неколико питања кратких. Да ли сте Ви, обзиром да сте касно релативно дошли у Босну, релативно још касније дошли у Бијељину и Зворник, да ли сте знали шта је било у «Стандарду» пре 01 јуна? То је она фабрика.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисте знали? Да ли сте знали да је тамо било, овај, војне технике?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Нисте знали? Нисте знали ни ко је командовао том касарном?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Не.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ако не мислите оно када је, када смо се срели са Обреновићем, онда је нешто он причао да је са неким тенковима, да су ту. Управо то сам хтео, али видим, обзиром да Ви нисте били, не можете ни знати.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, да.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дужан сам да поставим једно питање. Да ли Ви као командант корпуса се слажете да смо Благојевић и ја урадили, у мају месецу је војска била ангажована, у јулу исплаћивана. Ја сам потписао да су у мају месецу радили, Благојевић у јуну да се исплати. То је оно дупли рачун потписан.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Још увек постоји штаб ТО.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је, то је, добро, само сам Вас питао да ли је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже човек, још увек постоји штаб ТО. Шта Ви на то кажете?
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Молим Вас, што се тиче штаба ТО, човек је лепо рекао да је видео на вратима да пише ТО и тако даље. Молим Вас, и дан-данас, колико ми рекоше, пише ТО, то је табла на којој пише ТО; а шта је суштина унутра.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то да ли је писало, то је најмање важно.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: А шта је суштина унутра, ја Вам опет кажем, наредбом, наредбом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хајдемо, немојте одбрану, само питања.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Дозволите, господине команданте, да ли Ви знате за ову наредбу по којој ТО, штаб, командант и сви нестају, оснивањем Зворничке бригаде, постављењем господина Благојевића за команданта бригаде?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Знам да је требало тако, а пошто сам видео да тамо пише штаб ТО, ја питам Брану, што ће ти штаб ТО. Ако је то, немам ништа против тога што Ви кажете,да је то била фирма, која није радила ништа.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: То је само писало и ништа више.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Немам ништа против ако је то тако.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Имам још једно питање. Помозите у овом делу, ја ово писмо никада нисам добио. Наредба је из Бирчанске бригаде да се између осталог, ово друго ћу изоставити, исељавање муслиманског становништва.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте понављати, питала сам, рекао је да не зна.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Не знате о томе ништа? Ништа није дошло, да, Ви сте касно дошли, Ви нисте могли бити информисани.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо питања даље.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Колико је попуњеност бригаде, било људством, било техником, било старешинским кадром, битно да бригада у ратним условима буде стављена у функцију?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па, требало би да буде људством и старешинама попуњена око 70% да би могла да извршава ратне задатке.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Обзиром да је 6.000 војника Зворничка бригада бројала.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Чини ми се да је тако.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Да је што резервних, што редовних старешина, био одређен број, да ли је Зворничка бригада на старту била способна да држи линију раздвајања или достигне ту линију коју је имала?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Јесте? Дакле, није јој требала испомоћ?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Сем у моралу, ако не рачунате.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви сте у једној реченици казали, можда сам ја погрешно разумео, чини ми се да је господин Крстајић питао, па сте казали, по мом схватању, штаб ТО је имао три батаљона. Ја Вас молим,

оснивањем бригаде, ја још једанпут питам пред свима, има ли штаба ТО, има ли посебно војске неке која је мимо бригаде?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нема војске и није три, него, колико се сећм, да је ту било пет или шест батаљона, чим је толико људи.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: У бригади?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: У бригади.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Е тако, хвала Вам. Што се тиче наредбе Денчићеве да ја преузмем дужност коју је он написао, ми смо се срели у Бијељини. Моја је обавеза била да прибавим муниције, маскирног платна, хране, елемената ратне технике и остало и то сам и прибављао из Бачке Тополе и из Белог Манастира и тако даље.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће, господине, али је то, кажем, у томе.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ми се нисмо срели у том делу, а срели смо се 02. јуна када сам дошао код Денчића да примим обавезу шта ја треба.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Могуће да је тако.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ја само толико, ништа више.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро седите.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изведе доказ СУОЧЕЊЕМ између оптуженог Грујић Бранка и сведока Илић Драгутина, на околности да ли се оптужени жалио сведоку да је неком Муслиману одсечено ухо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да станете овде. Хоћете и Ви да устанете. Ево малопре је господин Грујић рекао да он то Вама није рекао. Ви сте рекли да сте рекли, па да видимо шта је тачно. Реците му сада, када Вам је он то рекао и шта је то било.
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Ја се не сећам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, питам сведока, да ли је он то Вама рекао и када Вам је рекао.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Брано, можда, дозвољавам ја да сам ја и погрешио. Ви сте у то време млад човека, а ја сам близу 60 тада. Можда сам и помешао да је то са неким другим. Али, мислим да сам сигурно у

Зворнику ту информацију чуо. Госпођо, ја не бежим од тога да сам ово чуо, е сада, ако Брано Грујић каже да није, ја немам ниједан разлог да кажем, Брано, лажеш и ја сам у праву.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас нико није питао када сте то рекли да Вам је рекао он. Сада причате нешто друго.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Добро, госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте под заклетвом, он није, он је оптужени.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ја сам под заклетвом.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је под заклетвом, а оптужени не.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Претпостављам да та заклетва може да подразумева и неко кориговање које, дозволите ако нешто нисам сигуран, зашто да човека.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вас то није питао, нити Вам је неко то предочавао. Ви сте то сами рекли, Брано Грујић ми је рекао. Сада кажете, шта?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Дозволите да сам погрешио, да Вам тако кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите Ви.
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Сада сте ме више тотално изнервирали и збунили, зато што сте рекли малопре, овај, ја сам управо мислио да објасним на основу чега је он био несигуран ко му је рекао, да ли Брано Грујић, да ли овај његов истражитељ, .који је истраживао и саслушавао људе који су оштећени у Суду за прекршаје и каже да је човек једва пристао да да изјаву, тај управо коме је ухо одсечено, господин Милан Станковић и ја сам рачунао да је господин командант чуо то вероватно у причи или званично од Милана Станковића, а не од мене, јер није могао чути од мене. То се десило много касније нашег састанка. Он је био 02.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Грујићу, он не зна Милана Станковића.
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Али пазите, он је био 02. јуна, а тај део и то се десило касније у јуну.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Па и ја, не кажем ја да је то било 02. јуна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био после. Зашто сте Ви, господине Илићу, долазили код Бране Грујића у јуну месецу, Ви као војни командант?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Кад год би дошао у гарнизон.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Кажем Вам да је та бригада била на климавим ногама, пре свега због команданта, показало се касније да сам био у праву, а навикнут на једну лепу интензивну сарадњу у гарнизонима где сам службовао широм бивше Југославије, ја бих се

тада, ако ништа друго, јавио Брани Грујићу као представнику власти, Брано, стигао сам, поразгорали, вероватно би попили кафу, ако би имали времена и ја отишао даље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о чему Ви причате са председником општине?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Шта год хоћете причам, понекада смо могли да причамо о васпитању деце.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то ме не занима.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Понекада смо могли да причамо и као.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево причате, причате о војним пословима.
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Госпођо председнице.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему Ви имате са њим да причате?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Општина је снабдевала војску сву, и храном и леком и свачим.
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ми смо били јако флексибилна организација и флексибилни официри. Наилазили смо свугде на леп пријем и разговарали о свим могућим проблемима. Нема ниједног проблема који ми нисмо са органима власти разговарали и то с почетка са органима власти, а после и са пријатељима. Са многима и данас.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Грујићу, колико сте Ви пута видели овог човека у јуну?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не сећам се, верујте ми.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како објашњавате да он не зна за овај Школски центар, за 700 људи који су затворени, а он командант корпуса?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Како ћу ја знати ако он не зна.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате, а како објашњавате да он не зна?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не могу ја знати, ја нисам био у војсци.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли му рекли када је долазио човек?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нисам му рекао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Рачунам, његови људи чувају, уствари војска чува, да командант мора знати. Ја нисам уопште никада у томе ни сумњао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да његови људи не чувају?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Нормално, нису обавестили, сигурно су се бојали, нису га обавестили, ето.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, како појави се, ако је наређење, каже господин Поповић, наређење од Благојевића, то је његов подређени. Како?

Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не знам, ја се не разумем у војне ствари уопште, а верујте, сви су команданти долазили код мене. Зашто? Све што је за војску требало, општина је давала, сву индустрију, све паре.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам није предмет оптужнице, то шта је давала.
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Управо зато су људи долазили, војска није имала довољно средстава за живот и за наоружање, за обућу, за одећу, све је општина давала. Што год је тражио господин командант за корпус, не само за зворничку бригаду, него и за друге бригаде, општина када је добила, набављала, давала је. Према томе, ми нисмо били раздвојени на два дела, били смо једно тело, на једном фронту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како објашњавате ово да он каже да са исељавањем нема никакве везе војска, са исељавањем?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Војска није ни вршила, ко је рекао да је војска вршила исељавање? Војска је само обезбеђивала, молим Вас лепо, након што изађе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко врши исељавање?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Рекао сам, немојте да понављам сада ко је уговарао, ко је договарао, пет пута.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже човек нема тенкова, ништа о томе не зна. Како објашњавате да он не зна о томе, да тамо има војске и тенкови?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Не мора он да зна, локална бригада је ту овај која ради на свом телу, није обавестила те ситне ствари, разумете, команду корпуса, ето.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ситне ствари?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Па, да. Ако председник општине господин Мијатовић договори излазак једног села и замоли команданта бригаде да само пошаље логистику да обезбеди да не би дошло до инцидената, не видим разлога да буде командант корпуса обавештен овај, о тако ситним стварима. Није то никаква војна операција, није то никакав рат, није то никаква.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исељавање целог села није војна операција?
Опт. БРАНКО ГРУЈИЋ: Није никаква војна операција, то је само помоћ, логистика једна, разумете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви хтели да питате?
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Једно, само ово што је командант започео, што је командант започео, хтео бих само да допуним једно питање везано за Зворник, за нас је битно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте.

Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Ви рекосте, наишли сте на два скривена тенка, не знам на ком простору. Ја Вас сада питам, јесте ли познавали са којом техником оклопном располаже зворничка бригада? То је због Козлука, то је због Бијелог Потока, то је због Клисе, то је због Ђулића?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Нисам знао да зворничка бригада има тенкове. Знао сам да могуће има и то када сам случајно открио, мали Андрић, да он, чак ми је неко рекао да крије тенкове да их ја не би узео, јер ја би их узео сигурно и формирао тенковску чету коју бих ја могао упутити у зони корпуса где год ми треба, а они онако локално чували за себе. То рецимо знам, а за зворничку бригаду не знам.
Опт. БРАНКО ПОПОВИЋ: Редовно располагао од првог дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крије од Вас то?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Андрић мали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Светозар?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Да, то је у том лудилу могуће свашта, госпођо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Немам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа више да нам кажете?
Сведок ДРАГУТИН ИЛИЋ: Ништа ја немам да кажем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ове ствари које нас занимају? Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете. Значи за 07. септембар је предвиђен сведок Готовац Драган. Изволите, кажите.
Адв. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Ја бих, судија, након ове последње, овај, серије ових сведока и овог главног претреса, поновио предлог за укидање притвора Брани Грујићу, јер сматрам да разлози због којих је притвор одређен и продужаван, више не стоје.

Само бих Вас подсетио да му је притвор одређен још 01.06.2005. године када је он дошао у суд и добровољно се јавио. Ово је заиста један сложен процес који дуго траје и нажалост, неке ствари које ја као бранилац сматрам да су требале да се рашчисте у фази истраге, Ви морате овде на главном претресу да практично водите истрагу и то се претворило у један, овај, процес који тешко да видимо крај тог процеса. За све то време, Брано Грујић је у притвору и он практично издржава казну која му није изречена.

Последице дела као кључна ствар због којих је притвор, значи одрђен и продужаван, заиста су трагичне и овај, веома тешке и за породице и за све. Међутим, ја лично сматрам да и ови сведоци што су јуче, прекјуче, уствари, сведочили су управо изнели веома важне податке да је Брано Грујић управо био тај који се борио против тако нечега, а не за то.

Зато Вас молим да имате ово у виду и да на основу овога дела који је до сада спроведен, њему укинете притвор, а при томе имајући у виду да је овај предмет значи уступљен од стране Хашког трибунала и да је пред тим истим Хашким трибуналом исто за тешке злочине доста лица која су у позицији ове неке одговорности, не непосредних извршилаца, са привремене слободе боравила и долазила на суђење када има потребе за тим.

Имајући у виду да заиста је ово по мени значи издржавање једне казне, ја молим да размотрите ово и да му укинете притвор.

Хвала.

л

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја разумем да су разлози за предлог за укидање притвора према оптуженом Бранку Грујићу разумљиви због дуготрајног процеса, али разлози због којих је притвор одређен и даље стоје и ми чинимо, што се тиче Тужилаштва све да се процес што пре оконча, тако да предлажем да се ОДБИЈЕ предлог за укидаање притвора.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Списе изнети КВ већу ради одлуке.

Главни претрес ОДЛАЖЕ СЕ за

07. и 08. септембар 2009. године,

ВЕРЗИЈА

са почетком у 9 часова и 30 минута.

Дана 07. септембра 2009. године саслушаће се

- **сведок Готовац Драган,**

а 08. септембра 2009. године:

- **под псеудонимом «М»**
- **сведок Нењо Млађеновић и**
- **сведок Коста Ерић.**

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР **ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА**

ВРЗ 0170